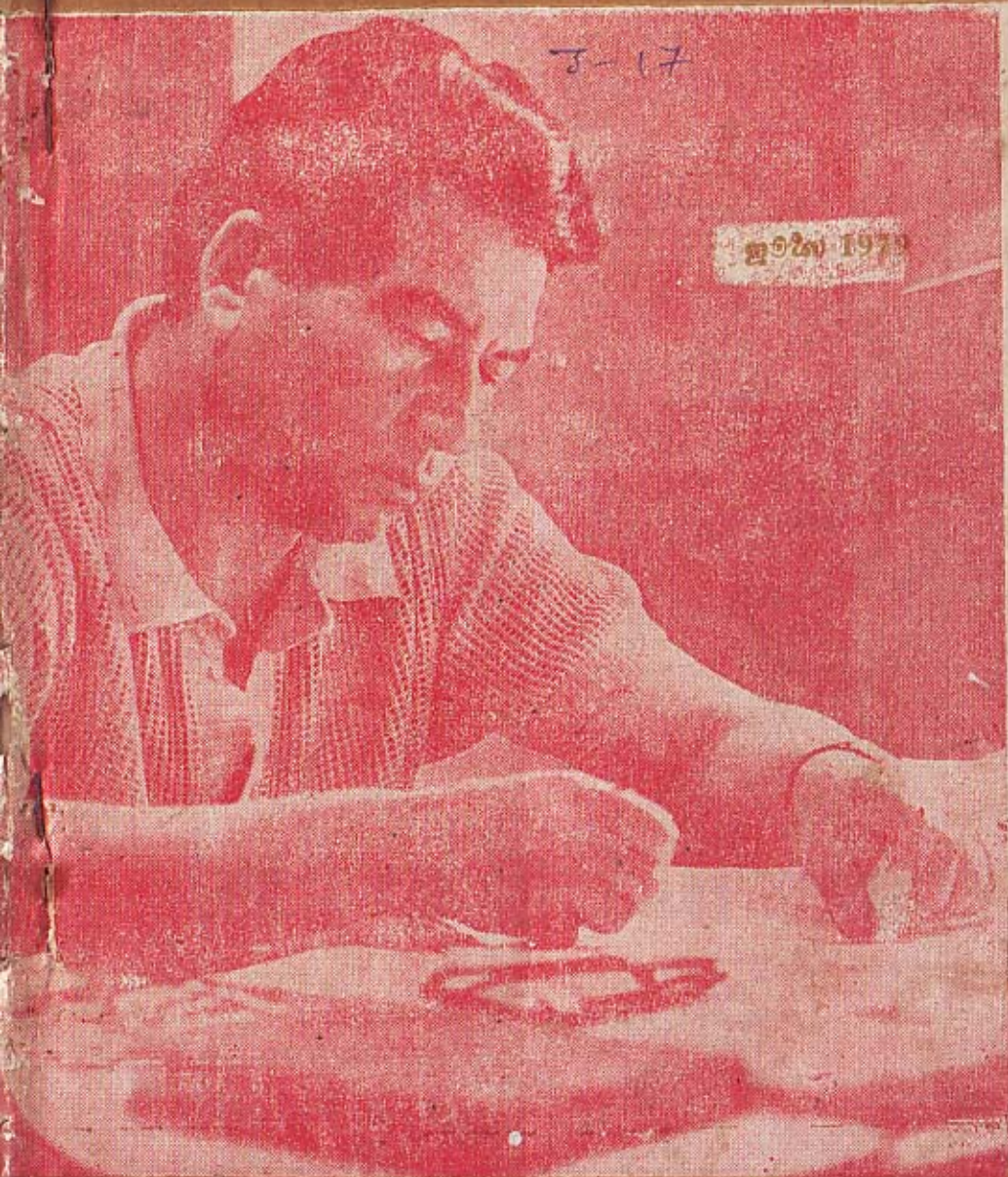

'MALLIKAR' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஆசிரியர்: பெரியசிவன் ஜீவா

தொகை 1/-

மல்லிகை

என்றென்றும் மணம் வீச

எமது வாழ்த்துக்கள்

||

எஸ். பி. சாமி அன் கோ.

- ★ கொழும்பு
- ★ யாழ்ப்பாணம்

ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் - உள்ளம்
பெருட்டென்றும் நடப்பவர் - பிறர்
சுனநிலை கண்டு துள்ளுவார்.

பஞ்சுள்காவது ஆண்டு

135

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

ஜூலை 79

மல்லிகையில் வெளி
பாடும் கதைகள், கவி
களின்வரும் பெயர்கள்
திகழ்ச்சிகள் யாவும்
கற்பனையே
கற்பனை, கருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்
பொறுப்பும் அவரே

MALLIKAI
Editor: Dominic Jeeva
234B, K. K. S. Road,
JAFNA.
Sri Lanka

முவை:
கூடியர் டோமினிக் ஜீவா
234B- கே. கே. எஸ். வீதி
பாழ்ப்பாணம்
இலங்கை.

மல்லிகை

தமிழகத் தபால்

தமிழ் நாட்டில் புத்தகங்கள்
மிகுதியாகவே பிரசுரமாகின்றன,
பலவிதமான புத்தகங்களும்.

வணிக நோக்கில் புத்தகங்
கள் வெளியிடுவோர் - தங்கள்
புத்தகங்களை எப்படியும் ‘தள்ளி
விட்டுவிடலாம்’ என்ற நம்பிக்கை
உடைய பதிப்பாளர்கள் - சில புத்
தகங்களுக்கு ரூபாய் முப்பது,
நாற்பது என்று கூட விலை நிர்
ணயிக்கிறார்கள்.

தங்களுடைய வியாபாரத்தில்
வெற்றிகரமான அனுபவமும்
லாபமும் இருப்பதனால்தான்
அவர்கள் இவ்வாறு துணிந்து
செயல்புரிகிறார்கள் என்று கருத்
லாம்.

பல பதிப்பகத்தார்கள் அச்சு,
அமைப்பு, தாள், தோற்ற வசீ
கரம் முதலியவற்றில் அதிக அக்
கறை காட்டுவதில்லை. அவர்க
ளுக்கு ‘புத்தகம் என்பது கணிச
மான லாபம் பெற்றுத் தரக்கூடிய
வணிகச் சரக்கு. அவ்வளவுதான்.

இவர்களில் சிலர் எழுத்தா
ளர்களுக்கு உரிய கவுரவம் கூட
அளிப்பதில்லை. புத்தக வணிகத்
தில் வெற்றி பெற்றுவிட்ட ஒரு
பதிப்பாளர், புத்தகத் தயாரிப்பு
விற்பனை விநியோகம் சம்பந்த
மான ஒரு கருத் தரங்கில் பேசு
கையில், ‘எழுத்தாளர் ஒரு
கத்தை காகிதத்தைக் கொண்டு
வந்து எங்களிடம் கொடுக்கிறார்.
அதை நல்ல முறையில் புத்தக
மாக்கி, வசீகரமாக வெளியிட்டு
நாங்கள் விற்பனை செய்ய வேண்
டியிருக்கிறது’ என்று குறிப்பிட்டு
டார்.

எழுத்தாளர்களின் எழுத்துப்
பிரதிகள் அந்தப் பிரசுரகர்த்த
ரைப் பொறுத்தவரை ‘கத்தைக்
காகிதம்’ தான்.

இதர வெளியிட்டாளர்களும்
எழுத்தாளர்கள், அவர்களது
எழுத்துக்கள் பற்றி அவ்வளவு
உயர்வான எண்ணம் எதுவும்

கொண்டிருக்கவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அவர்களது புத்தக வாணிபத்தில் லாபம் கிடைப்பதற்குத் துணைபுரியக் கூடிய ஜனரஞ்சக எழுத்துக்களை அதிக விநியோகம் உள்ள பத்திரிகைகளில் எழுதிப் பரவலான கவனிப்பைப்பெற்றுள்ள 'ஸ்டார் எழுத்தாளர்' களின் எழுத்துக்கள்தான் அவர்களுக்கு விலைமதிப்புள்ள சரக்காகத் தோன்றும்.

எந்தப் பிரசுரகரும் எழுத்தாளர்களுக்கு உரிய முறையில் 'சன்மானம்' கொடுத்துவிடுவதில்லை. குறைந்த பட்ச 'ராயல்டி' தான் தருகிறார்கள். அதாவது பத்து சதவிகிதம். வியாபார வெற்றி பெற்றுத்தருகிற 'ஸ்டார் எழுத்தாளர்கள்' ஒரு சிலருக்கு சில பதிப்பகத்தார்கள் பன்னிரண்டரை சதவிகிதம் ராயல்டி தருகிறார்கள். வெகு அபூர்வமாக ஒன்றிரண்டு பேருக்கு பதினைந்து சதவிகிதம் அளிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்தப் பத்துச் சதவிகிதம் ராயல்டியைக் கொடுப்பதிலே கூடப் பெரும்பாலான பிரசுரகர்த்தாக்கள் நேர்மையாக நடந்து கொள்வதில்லை என்று அனுபவப்பட்ட எழுத்தாளர்கள் குறை கூறுகிறார்கள். சரியாகக் கணக்குக் காட்டுவதில்லை; அதிகம் பிரதிகள் அச்சடித்து விட்டு, இவ்வளவுதான் அச்சிட்டோம் என்று குறைத்துக் கூறுவது; மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை அல்லது ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை - ராயல்டிப் பணத்தை ஒழுங்காக அனுப்பி வைப்போம் என்று சொன்னாலும் கூட அப்படிச் செய்யாமலிருப்பது; ஏதோ கிடைக்கக் கூடிய சொற்ப பணத்தைப் பெறுவதற்காக எழுத்தாளன் பதிப்பகத்துக்குப் பல தடவைகள் அலையவேண்டியிருப்பது - இப்படி எத்தனையோ கசப்பான உண்மைகள்!

வேதனை தரக்கூடிய ஒரு உண்மைபை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும் -

1940 களில் நடந்தது. கு. ப. ராஜகோபாலன் தனது 'எதிர்கால உலகம்' என்ற நூலை ஒரு பிரசுராலயத்தில் கொடுத்தார். அவர்கள் 'அவுட்ரைட்டாக' ஒரு தொகை பேசி, ஏற்றுக் கொண்டு, புத்தகமாக வெளியிட்டார்கள். முதலில், இருபத்தைந்து ரூபா கொடுத்தார்கள். பிறகு பல தடவைகள் அலைந்து, கு. ப. ரா. 'அஞ்சும் பத்துமாக' அவ்வப்போது பணம் பெற்று வந்தார். புத்தகம் வந்து பல மாதங்களுக்குப் பிறகு, கணக்கு முடித்து பாக்கிப் பணத்தை வாங்கி வரலாம் என்று அவர் பிரசுராலயத்துக்குப் போனார். நிர்வாகி வழக்கம் போல் இனிமையாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

சிறிது நேரத்துக்குப் பிறகு கு. ப. ரா. பாக்கிப் பணம் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கவும், 'நாங்க பாக்கி எதுவும் தரவேண்டியதில்லையே கு. ப. ரா.! நாங்க தர வேண்டியிருந்தால் நீங்க வந்து கேட்கும்படியாகவா வைத்திருப்போம்? முன்னமேயே அனுப்பியிருப்போமே!' என்றார் நிர்வாகி.

'என்ன இப்படிச் சொல்கிறீர்கள்? நான் இவ்வளவு தொகை தானே வாங்கியிருக்கிறேன்!' என்று கு. ப. ரா. ஒரு தொகையைச் சொல்லவும், நிர்வாகிகளுக்கு நோட்டை எடுத்து 'நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்' என்று கூறினார்.

கணக்கு சுத்தமாக எழுதப்பட்டிருந்தது. கு. ப. ராவுக்குப் பல தடவைகளில் கொடுத்த ரொக்கம் தேதி வாரி காட்டப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் அவர் வந்த தேதிகளில் அவருக்கு வாங்கி அளிக்கப்பட்ட காப்பி - டிபன்

செலவு, வெற்றிலை பாக்குச் செலவு வகையாகவும் அவர் பேரில் பற்று எழுதப்பட்டிருந்தது. இப்படிப் பலவகைகளிலும் கணக்கு எழுதி, புத்தக ஆசிரியருக்குப் பாக்கி இன்றிப் பணம் செலுத்தப்பட்ட விவரம் துல்லியமாக இருந்தது.

கு. ப. ரா. தான் என்ன செய்வார்; அல்லது என்ன சொல்வார், பாவம்? அவரோ கோபிக்கக் கூடத் தெரியாத சாது மனிதர்.

இந்த 'வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற' நிகழ்ச்சி தமிழ்நாட்டுப் புத்தக வணிகர்களில் சிலர், எழுத்தாளர்களை ஏமாற்றப்பட வேண்டிய நபர்களாகவே எண்ணிச் செயல் புரிகிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு சான்று ஆகும்.

இன்று நிலைமை வெகுவாக மாறிவிட்டதில்லை. தேடி வரும் எழுத்தாளருக்கு காப்பி அல்லது உபசாரம் செய்வதில்லை பிரசுரகர்கள். வாங்கித்தந்து உபசரித்தால் அல்லவா, அந்தச் செலவையும் எழுத்தாளர் பேரில் பற்று எழுதுகிறார்களா இல்லையா

என்று கவலைப்பட வேண்டும்!

எழுத்தாளர்கள் தங்கள் எழுத்துக்கள் பத்திரிகைகளில் வரவேண்டும் என்று முதலில் ஆசைப்படுகிறார்கள், பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த பிறகு, அவை புத்தகமாக வரவேண்டும்; அப்போதான் 'ரிகக்விஷன் கிடைக்கும்' என்று எண்ணிச் செயல்படுகிறார்கள்.

எதையும் எழுதி எப்படியாவது பெயர் பெற்றால் சரிதான் என்று நினைக்கிற எழுத்தாளர்கள் அநேகர். இவர்கள் புத்தகப் பிரசுர வணிகர்களை அணுகி, 'எங்கள் எழுத்துக்களை புத்தகமாக வெளியிடுங்கள். நீங்கள் கொடுக்கிற பணம் போதும்' என்று மனுச் செய்து, அவர்களைப் புகழ்ந்து கெஞ்சுகிறார்கள். சிலர் 'புத்தகம் வந்தால் சரிதான். எங்களுக்குப் பணம் வேண்டும்' என்கிற அவசியம் கூட இல்லை' என்றும் கூறுகிறார்கள்.

இதனால் எல்லாம் பிரசுர வணிகர்கள் எல்லா எழுத்தாளர்களையும் ஒரே மாதிரி மதிப்பிட்டு விடுகிறார்கள். அவர்கள் எந்த எழுத்தாளரின் எத் தரத்து எழுத்துக்களை புத்தகமாக அச்சிட்டாலும், 'தமிழ்நாட்டு நூலக ஆணைக்குழு' வைச் சேர்ந்த நூலகங்களுக்காக 600 பிரதிகள் விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ளப்படுகின்றன. பின்னே என்ன! பாக்கி உள்ள சொச்சப் பிரதிகளையும் எப்படியாவது தள்ளிவிடக் கூடிய சாமர்த்தியம் இந்த பிசினஸ் புரிகளுக்கு இருக்கவே இருக்கிறது.

ஆகவே, தமிழ்நாட்டில் பத்திரிகைத் துறை போலவே, புத்தகப் பிரசுரத் துறையும் ஒரு விஷச் சுழலாக - எழுத்தாளர்களுக்கும் தரமான எழுத்துக்கும் உதவ முடியாத நச்சுப் பொய்கையாகத் தான் இருந்துவருகிறது.

வல்லிக்கண்ணன்

ஜெங்கிஸ் அய்த்மதோவ்

சோவியத் யூனியனில் மிகச் சிறிய தேசிய இனம் வாழும் பிரதேசம் கிரீஜியா. அங்கே பிறந்தவர்தான் ஜெங்கிஸ் அய்த்மதோவ்.

இளம் வயதிலேயே இவர் லெனின் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டார். இவரது புகழ் சோவியத் யூனியனுக்கு அப்பாலும் வெகுவாகப் பரவியுள்ளது.

பல அருமையான சிறுகதைகள், அற்புதமான நாவல்களையெல்லாம் இவர் சிருஷ்டித்துள்ளார். அதில் பல சிறுகதைகள் ஏற்கனவே மல்லிகையில் வந்துள்ளன. இவரது படைப்புக்கள் உலகிலுள்ள எல்லா மொழிகளிலும் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. தமிழிலும் இவரது படைப்புக்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன.

தனது இளம் வயதிலேயே எழுதத் துவங்கிய இவர் இன்றும் எழுதிக் கொண்டேயிருக்கிறார்.

எழுத்தாளரும் மனிதாபிமானியும் தத்துவ நிபுணருமான ஜெங்கிஸ் அய்த்மதோவ் தனது லட்சக்கணக்கான வாசகர்களுக்கு மனிதனது அழகிலும், அவனைச் சூழ்ந்துள்ள அழகிலும்—அதாவது வாழ்க்கையிலும் இயற்கையிலும் அவனுக்குள்ள மேன்மையிலும் நம்பிக்கை ஊட்டுகின்றார்.

ஓர் எழுத்தாளர் இயல்பாகக் காணும் மகத்தான கனவு அய்த்மதோவைப் பொறுத்தவரை நனவாகியுள்ளது. அதாவது தனது படைப்புக்கள் வாயிலாகத் தனது தாய் நாடான கிரீஜியாவை உலகத்திற்குப் பரிச்சயம் செய்து வைத்துள்ளார்.

இவரது நூல்கள் நிகழ் காலத்தைப் பற்றியவையாயினும் கடந்த காலச் சிந்தனையோட்டங்களும் அவற்றில் அடங்கியுள்ளன. கடந்த காலப் பின்னணியில் நிகழ் கால சம்பவங்கள் மிகத் தெளிவாகப் புலனாகின்றன. ஆழமும் வீச்சும் உண்மையான சித்தாந்தத் தெளிவும் பெறுகின்றன.

இலக்கியத்தின் குறிக்கோள் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்து ஜெங்கிஸ் அய்த்மதோவ் இவ்வாறு எழுதுகிறார். 'மனிதன் தன்னிடத்திலும் மக்களிடத்திலும் சமுதாயத்திலும் உள்ள அருமையான மிகச் சிறந்த ஒவ்வொன்றையும் தெரிந்து நேசிப்பதற்காக இலக்கியம் வாழ்க்கையின் சிக்கல்களுக்குள் ஊடுருவிச் செல்ல வேண்டும். இவற்றை நேசிப்பது மட்டுமல்லாமல், அவற்றை அவன் பேணிப் பாதுகாப்பதும் அவற்றிற்காகப் பாடுபடுவதும் அவசியம்'

சமயோசித புத்தி

ஊருக்குத் திரும்பவேண்டும்.

நாளும் நெருங்கி விட்டது.

விமான இருக்கை 'புக்' பண்ண வேண்டும். திருச்சியில் இருந்து பலாவிக்குத் திரும்பி வரச் சென்னை 'ஏர் சிலோன்' காரியாலயத்திற்குப் போகவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

நண்பர்களை விசாரித்துப் பார்த்தேன். 'பக்கம்தான்' எனக் கூறினார்கள். 'நடந்தே போய் வந்து விடலாம்'

எனக்கு ஒரு மன ஆசை! அதை நெருங்கிய நண்பர்களிடமும் சொல்லாமல் மனதிற்குள்ளாகவே புதைத்து வைத்திருந்தேன்.

சைக்கிள் ரிக்ஷாவில் சென்னைத் தெருக்களில் தன்னந்தனியாக—எதுவித இடையூறுகளும் மின்றி—போய்ச் சுற்றி வர வேண்டுமென்பதே அந்த மன விருப்பம்.

பேச்சுடன் பேச்சாக நான் தங்கியிருந்த இடத்து நண்பர்களை விசாரித்துப் பார்த்தேன். 'சைக்கிள் ரிக்ஷாவில் ஏர் சிலோன் காரியாலயத்திற்குப் போவதானால் எவ்வளவு பணம்

ரிக்ஷாக்காரனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்?'

'ஒரு இரண்டு ரூபாக் காசு கொடுத்தால் போதும்' எனப் பதில் வந்தது.

பாஸ் போர்ட், டிக்கட், மற்றும் பத்திரங்கள் அடங்கிய கைப்பையை எடுத்துக் கொண்டு ஒருவருக்குமே சொல்லாமல் பக்கத்தே மவுண்ட் ரோடு வரை நடந்து சென்று ஒரு சைக்கிள் ரிக்ஷாவுக்காகக் காவல் இருந்தேன்.

சைக்கிள் ரிக்ஷா ஒன்று ஊர்ந்து ஊர்ந்து மெல்ல மெல்ல வந்து கொண்டிருந்தது.

நான் கை தட்டி அதனை நிறுத்தினேன். கிட்டச் சென்று ரிக்ஷா ஓட்டியிடம் பேச்சுக் கொடுத்தேன்.

'இந்தாப்பா ஏர் சிலோன் ஆபீஸ் உனக்குத் தெரியுமா?'

'நல்லாத் தெரியுமே ஸார். ஏறுங்க..... சட்டுன்னு கொண்டேய் விட்டுடுறேன். ம... ஏறிக் குங்க.....'

'சரி எவ்வளவு பணம் கேக்கிறே?'

'ஏதோ பாத்துக்குடு ஸார். உங்க விருப்பம் போல குடு..... ம..... ஏறிக்குங்க!'

நான் ஏறி உட்கார்ந்தேன். எனக்கு இது புது அனுபவம், நமது நாட்டில் இந்தச் சைக்கிள் ரிக்ஷா இல்லாததாலும் இதுவரை இப்படியான ஒரு தனிப் பிரயாண அனுபவம் எனக்கு ஏற்பட்டு இருக்காததாலும் சும்மா ருசியாக இருந்தது.

மோ. சிவகுமாரன்

குளமையானவர், ஆர்வமுள்ள படிப்பாளி, நண்பர்களுக்கு இனிய நண்பர், வித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவன், தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் கட்டிடக் கலைப் பவிர்த்தியில் ஈடுபட்டிருந்தவர், இத்தனை சிறப்பு களுமுடிய திரு. மோ. சிவகுமாரன் 5-7-79 அன்று மறைந்து விட்டது. அவருக்கும் பெரிய அதிர்ச்சியாகும். யாழ்ப்பாணம், ப. நோ. கூ. ச. களஞ்சியக் காப்பாளரான இவரது தந்தை சுந்தரவனம் சோமசுந்தரம் சோகத்தின் பாரிய தாக்கத்தால் பரிதவித்து விட்டார். இவரை நேசித்த நண்பர்கள் மனத் துக்கமடைந்து விட்டனர். இவரது தாயும் உடன் பிறப்புக்களும் அதிர்ச்சியடைந்து விட்டனர்.

மல்லிகையின் நண்ட கால அபிமானியான திரு. ச. சோமசுந்தரம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் பாரிய சோகத்தில் நாமும் பங்கு கொள்ளுகின்றோம்.

இரண்டு பக்கங்களையும் மாறி மாறிப் பார்த்த வண்ணம் மவுண்ட் ரோடால் ரிக்ஷாவில் போய்க் கொண்டிருந்தேன்.

ஆகா.... ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளரும் இலங்கையின் இலக்கியச் சிறப்பு மிக்க சஞ்சிகையின் ஆசிரியருமான இவர் சென்னை யின் பிரபலமான மவுண்ட் ரோட்டில் சுகமான கனவுச் சவாரி சென்று கொண்டிருக்கிறார். ஆகா... ஆகா...

இப்படி மனதில் என்னை நினைத்தே என்னைப் பாராட்டிக் கொண்டேன்.

(மரீனா பீச், மவுண்ட் ரோடு மயக்க இலக்கிய ரஸனைக்காரர்கள் இந்தக் கட்டத்தை உணர்ந்த ரவிக் கேண்டென் எனப்பற்றுகா கவே இந்தப் பாராட்டிக் கேள்விச் சேர்த்துக் கொண்டேன்)

'ஸாருக்கு எந்த ஊரு?' எனப் பேச்சுக் கொடுத்தான்.

'நான் சிலோனைச் சேர்ந்தவன்' என்றேன்.

'கொழும்பிலே சிலோன் எங்கிருக்கு?' எனக் கேட்டான் அவன். எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது. 'சிலோனின் தலைப் பட்டினம்தான் கொழும்பு' என அவனுக்கு விளங்கப்படுத்தினேன்.

'என்ன விஷயமாக மெட்ரஸ் வந்தீங்க?' இது அவன்.

'ஒரு முக்கியமான அலுவலக வந்தனன். திரும்ப வேணும் அதுதான் ஏர் சிலோன் ஆபீஸ் போகிறேன்' என்றேன் நான்.

திடீரெனச் சைக்கிளை வெட்டி மடக்கித் திருப்பி ஒரு நடைபாதையருகே நிறுத்தினான் அவன்.

அருகே தெரிந்த பெரிய மாடிக் கட்டடத்தைச் சுட்டிக் காட்டி 'இதுதான் ஸார் அந்த

ஆபீஸ். இடப் பக்கம் பாருங்க மேலே போற படி தெரியுது அப்படியே மேலே போங்க ஸார்' என்றான்.

அந்தக் கட்டடத்தை உயரப் பார்த்துக் கொண்டே ரிக்ஷாவை விட்டு இறங்கினேன்.

'சரி... எவ்வளவு தரவேணும்' எனக் கேட்டேன்.

'சும்மா பாத்துக் குடு ஸார்' 'சொல்லப்ப எவ்வளவு தர வேணும்?'

'ஸாரிட்ட என்ன கேக்கிறது' ஏதோ பாத்துக் குடு ஸார்'

'இரண்டு ரூபா நோட் டொன்றை எடுத்து அவனிடம் தர முயன்றேன்.

அவன் என்னை ஏற இறங்கம் பார்த்தான். 'என்ன ஸார் வெளியாய்டுறியா? போட்டுக் குடு ஸார்! எனச் சொல்லிய படி பணத்தை வாங்க மறுத்து விட்டான்.

நான் இன்னும் ஒரு ரூபாவைச் சேர்த்து மூன்று ரூபாக் களை எடுத்து மீண்டும் நீட்டினேன். 'இந்தாப்பா மூன்று ரூபாய் இருக்கு...ம். இந்தா'

அவன் மீண்டும் வாங்க மறுத்தான். 'ஐஞ் ரூபா கொடு ஸார். எம்மாம் தூரம் வந்துட்டு சும்மா பிச்சைத் துட்டைத் தரப் பாக்கிறியோ, இது ஞாயமா ஸார். சும்மா போட்டு ஐஞ் ரூபா குடு ஸார்'

எனக்கு எரிச்சலாக இருந்தது. தவிமையப் பிரயாணத்தின் இனிய சுகம் மறைந்து விட்டது. செய்வதறியாது நின்றேன். பணமல்ல முக்கியம். என்னை இப்படி ஏமாற்றுகின்றானே என்ற மன ஆத்திரம்.

எங்களது இழுபறியைக் கண்டுவிட்டு மறுகரையில் நின்ற வேறொரு ரிக்ஷாக்காரன் எங்களை நெருங்கி வந்தான்.

'ஸாரே ராடை' என்ன கலாட்டா?' என விசாரித்தான்.

'ஸார் சிலோன்காரரு. நம்ம கூலி ஐஞ்ச் ரூபா கேட்டேன். ஸாரு தகராறு பண்ணாரு....' அவனே முன் கூட்டியே சகல தகவல்களையும் சொல்லி வைத்தான்.

'ஸாரு சிலோன்காரரா? ஐஞ்ச் ரூபா என்ன பெரிய காசா சில்லான் காரங்களுக்கு? குடு ஸார்; குடுத்துட்டுப் போ ஸார்' சொல்லிக் கொண்டே மறுகரையில் நின்ற தனது சைக்கிள் ரிக்ஷாப் பக்கமாகப் போய் விட்டான்.

எனக்கு மனதில் வீம்பேறியது. ஏதோ சிலோன்காரர்களின் வீடுகளில் பணம் காய்க்கும் மரம் இருப்பது போன்ற அந்த மனப் பான்மை என்னை எரிச்சல் படுத்தியது.

ஒரு ரூபாய்ப் பணத்தைத் தமிழகத்தில் நான் செலவு செய்யும் போது நமது பணம் இரண்டு ரூபாயாகின்றது என்று தனக்குப் பார்த்துத்தான் செலவு செய்து வந்தேன். காப்பி குடிப்பதானாலும் கணக்குப் பார்க்கும் நிலை. இதைப் புரிந்து கொள்ளாதவர் களைப் பற்றி மன எரிச்சலால் ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன்.

திடீரென எனக்கு ஒரு யுக்தி தோன்றியது. கையில் வைத்திருந்த தோல் பையைப் பிரித்தேன். பாஸ்போர்ட் அத்துடன் பாதுகாப்புக்காக வைத்திருந்த ஐடென்டி கார்ட் போன்றவைகளை வெளியே எடுத்துத் தேன். பாஸ் போர்டிலுள்ள படத்தையும் ஐடென்டி கார்டிலுள்ள படத்தையும் அவனுடைய முகத்தருகே எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டே குரலில் சற்றுக் கடுமையை வரவழைத்துக் கொண்டு அவனது சட்டையை எட்டிப் பிடித்தேன். 'ஓம்! இந்தப் படங்களைப் பார்க்க! உன்னை பேர் என்ன?

நம்பர் என்ன? ம்... நான் ஆர் தெரியுமா? சிலோன் கொழும்பு ஹெட் ஆபீஸிலிருந்து முக்கிய விஷயமாக வந்திருக்கிறன்... தெரியுதா? ரிக்ஷாவை விடு பொலிஸ் ஸ்டேசனுக்கு பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ... என்ன பெயரைச் சொல்வ தென்றே தெரியவில்லை. எழுத் தாளர் சுஜாதா அந்தச் சமயம் கை தந்தார். அவரது துப்பறியும் நாவலில் அறிமுகமான இன்ஸ்பெக்டர் ராஜேந்திரனின் பெயர் சட்டென்று ஞாபகத் திற்கு வந்தது. 'இன்ஸ்பெக்டர் ராஜேந்திரனை இப்பதான் ஸ்டே சனில் சந்தித்து விட்டு வந்திருக்கிறேன் ம்... எடு ரிக்ஷாவை! விடு ஸ்டேசனுக்கு எனச் சொல்லிக் கொண்டே மறுபடி ரிக்ஷாவில் ஏறிக் கொண்டேன்.

எனது இந்த வெருட்டலைக் கேட்டதும் ஒரு கணம் ஸ்தம்பித்

துப் போய் விட்டான்- அவன். 'என்ன ஸார் அப்பிடிச் சொல்றே? நா தப்பா ஒண்ணுஞ் செய்ய வியே... ஏதோ குடுக்கிறதைக் குடு ஸார் எண்டுதானே கேட்டேன்' எனக் குழைந்து வளைந்து கொண்டு மிகப் பவ்வியமாக என்னிடம் கெஞ்சுவது போலப் பேசினான் அவன். 'சரி ஸார், நீ முன்னமே தந்த ரெண்டு ரூபாவைத் தா ஸார்' என இரப்பவன் பாணியில் கையை நீட்டினான் அவன்.

நான் இறங்கினேன். இரண்டு ரூபா நோட்டை எடுத்து வெகு அவட்சியமாக அவனிடம் நீட்டினேன். மிக மரியாதையாக இரண்டு கைகளாலும் அந்த நோட்டைப் பெற்றுக் கொண்டான்.

நான் நடந்து சென்று ஏர் சிலோன் காரியாலயத்துப் படிக்கட்டுகளில் கால்வைத்தேன். ✱

15-வது ஆண்டு மலர் தயாராகத் தொடங்கிவிட்டது. அன்பர்கள், ரஸனையாளர்கள், சுவைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆகிய சகலரினதும் ஒத்துழைப்பை— அவர்களினது அன்பாதரவை— வேண்டி நிற்கின்றோம்.

வழமை போல மலருக்கு விளம்பரம் தந்துதவும் வர்த்தகப் பிரமுகர்களின் நல்லாதரவு இந்த மலருக்கும் தேவை. நமது இலக்கிய வளர்ச்சியில் அபிமானமும் நாட்டமும் கொண்ட விளம்பரம் தரத்தக்க நண்பர்களிடமும் நாமே நேரில் செல்ல வேண்டுமென்பதில்லை. அங்குள்ள உண்மையான அபிமானமுள்ள நண்பர்களே இந்த விளம்பரச் சேகரிப்பைச் செய்து தரவேண்டும்.

சகல எழுத்தாளர்களும் இந்த தப் 15-வது ஆண்டு மலருக்குத் தம்மால் இயன்ற தரத்துக்குக் கதை, கட்டுரை, கவிதை, விமர்சன ஆய்வுகளைத் தந்துதவ வேண்டுமென அன்புக் கட்டளையிடுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்.

மனத் திருப்பம்

கோகிலா மகேந்திரன்

அந்தத் தனியார் மருத்துவ மனையில், ஹில்டா வாட்டின் 53-ம் இலக்க அறையின் குடி கொண்டிருந்த கனமான அமைதியின் நடுவில், படுக்கையில் சாய்ந்து கொண்டே அந்தஞ் சஞ்சிகையைப் பிரித்தேன். மனதில் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்த, தன் பயம் கலந்த நினைவுகளை மறக்கடிக்கலாம் என்று அதில் ஒரு சிறுகதையைப் படிக்கத் தொடங்கினால், அதுவும் என் காலே வாரிவிட்டது. பெண்பார்க்க வருவதும், சீதனம் கேட்பதும்..... படித்த அந்தப் பெண் கண்ணகி போல் ஆவேசம் கொண்டு அந்த ஆடவனைத் திட்டித் தீர்ப்பதும்..... அவன் அசடு வழிய எழுந்து போவதும் என்று..... திரும்பத் திரும்பப் பல சஞ்சிகைகளில் படித்துப் புளித்துப்போன யதார்த்தமற்ற கதை. புளித்த பிறகும் படித்தால் மனதில் எப்படி நிலைக்கும்? கண்கள்தான் பார்த்தனவே தவிர, இதயம் தன் போக்கிலே தாவி ஓடி, பழையபடி எனது நோயைப் பற்றிய சிந்தனைகளில் அமிழ்ந்து கொண்டது.

பக்கத்து அறையில் அன்று காலை தான் 'அட்மிட்' ஆகியிருந்த ஒரு நடுத்தர வயதுப் பெண்மணி மெதுவாக எட்டிப் பார்த்தார்.

'நீங்கள் எந்த ஊர்? என்ன வருத்தம்?' என்னுடன் கதைப்பதற்கு ஆயத்தமாகிறான் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன்! நானும் தனியாகப் படுத்திருந்து சிந்தனையில் ஆழ்ந்து போவதை விடச் சிறு போது என்னை மறந்து உரையாடுவோமே என்ற நினைவில்.

'நாங்கள் தெல்லிப்பழை, நீங்கள்.....?' என்று பதில் கேள்வி கேட்டேன். நான் எப்போது கேட்பேன் என்று எதிர்பார்த்திருந்தது போல வீடு விடென்று உள்ளே வந்து கதிரையை இழுத்துப் போட்டு உட்கார்ந்து கொண்டு, கதை கதையாகப் பொழிய ஆரம்பித்து விட்டார் அந்தப் பெண். கையை அபிநிபித்து, முகத்தைச் சுருக்கி, குரலை ஏற்றி இறக்கி ஒரு சுய ரசிப்புடன் அவர் சொல்லி கொண்டு வந்த யதார்த்தமான வாழ்க்கை அநுபவம், அந்தச் சஞ்சிகையில் வந்த பிரபல எழுத்தாளரின் சுற்பனைக் கதையை விட ரசனையுள்ளதாக இருந்தபடியால், என்னை மறந்து அட்சரம் கவறாமல் கிரகித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

'எனக்கு நானேக்குத்தான் ஒப்பரேஷன். இன்றைக்கு வந்து 'அட்மிட்' பண்ணச் சொன்னவர் டொக்டர்'

'என்ன ஒப்பரேஷன் உங்களுக்கு?' நானும் கதையில் ஆர்வம் கொள்வதை என் கேள்வி மூலம் காட்டிக் கொண்டேன்.

'ஆம் ஒப்பரேசன்... சலம் போறதில்லை. இப்ப தொடங்கி மூண்டு வருஷம். என்றைம்கள் போனத்தோடே தொடங்கின வருத்தம்.....' சுருப்பை கீழே இறங்கியதால் ஏற்பட்ட வருத்தம் என்பதை விளங்கிக் கொண்ட அநுதாபத்துடன்,

15 வது ஆண்டு மலர்

ஆகஸ்ட் 1979

‘ஏன் உங்கடை மகனுக்கு என்ன நடந்தது?’ என்று கேட்கிறேன்.

‘தனக்குக் கீழை மூண்டு பெண் சகோதரம் இருக்கிறதைப் பற்றியோ, தகப்பன்ரை கௌரவத்தைப் பற்றியோ யோசியாமல் அவன் தான் நினைச்ச பெம்பிளையைக் கட்டிக்கொண்டு போயிட்டான்’.

அந்த வேதனை இந்த நோய் வருவதற்குக் காரணமாக இருக்குமா என்று நான் நினைவில்லை. ஆழமுதல், அவர் தன் தொனியை மிகவும் குறைத்துக் கொண்டு என் முகத்தருகில் குனிந்து சொல்கிறார்.

‘அவை எங்கடை சபை சந்திக்குச் சேராத ஆக்கள் பிள்ளை. அண்டையோடை நான் அவனைக் கைகழுவி விட்டிட்டேன். கதைக்கிறதில்லை. ஆனாலும் மனம் கவலைப்படாமல் இருக்க முடியுமே! நினைச்ச நினைச்ச அழுது அழுது... அண்டைக்குத் தொடங்கின வருத்தம்தான்...’

இந்தக் கதை ஒன்றும் புதிதான ஆச்சரியமல்ல என்பதைப் புரிந்து கொண்டே நான் சொன்னேன்.

‘அதைப்பற்றி ஏன் கவலைப்பட வேணும்? பிள்ளைப் பாரத்தை வைராக்கியத் தோடை வெட்டி எறிஞ்சு கவலைப்படுறதை விட அவையனை அனைச்சு நடத்திறதுதான் நல்லது! எப்படியோ மகன் மகன் தானே! மருமகள் மருமகள் தானே!’ எனது ஆரோக்கியமான பதிலை ஏற்றுக் கொள்ள அவரால் முடியவில்லை. அந்த யோசனையை மிகக் குரூரமாக எதிர்த்துத் தமது சந்ததியின் உயர்வையும் பெருமைகளையும் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். பசையற்றதாக

இருந்தாலும் ரசனையுடன் சொல்லப்பட்டதால் அலுக்காமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அவரை மனோ பலாத்காரம் செய்ய என்னை முடியுமா? அவரது இதயத்தில் தனது மருமகனின் மேல் முகிழ்ந்த வெறுப்பை எப்போதுமே அவர் புனராலோசனை செய்ய மாட்டார் என்றே எனக்கு நிச்சயமாய்க் தோன்றியது. எத்தனை எழுத்தாளர்கள் தான் ‘முற்போக்கு இலக்கியம்’ என்ற பெயரில் எழுதி எழுதிக் கிழித்தும் சாதிப் பிரச்சனை சம்பந்தப்பட்ட ஆதி வித்துக்கள் இன்னும் தானே அழிந்து போகவில்லை?

அறைக்கு வெளியே நின்று ‘லீரெச்சர்களின்’ நடமாட்டங்கையும், தாதிமாரின் ஒட்டங்களையும் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த என் தங்கை, ‘டொக்ரர் வருகிறார்’ என்று அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து அந்தப் பெண் தனது அறைக்குச் சென்று விட்டார்.

மூன்று நாளாக, என்னைப் படுக்கையை விட்டு எழும்பக் கூடாது என்று கட்டளை போட்டிருந்த டாக்டர் அன்று மெதுவாக எழுந்து நடமாடும்படி கூறிச் சென்றது எனக்குப் பெரிய விடுதியாக இருந்தது.

ஆன்று மாலை மெதுவாக எழுந்து சென்று எனது அறைக்கு மறுபக்கத்தில் ‘த்ரோம்போசில்’ நோய் என்று ‘அட்மிட்’ செய்யப்பட்டிருந்த ஒரு ஆசிரியையுடன் நான் உரையாடிக்கொண்டிருந்தேன்.

‘இடியப்பம்! இடியப்பம்..! பத்து வயதும் நிரம்பாத ஒரு சிறு பையன் நாங்கள் இருந்த அறையில் மொதுவாக எட்டிப் பார்த்து, ‘இடியப்பம் வேணுமா, என்று கேட்டான். நான் அவனை உள்ளே அழைத்து ‘இடியப்பம்

என்ன விலை தம்பி?’ என்று கேட்டேன். ‘ஒரு இடியப்பம் 12 சதம்! உங்களுக்கு எத்தனை வேணும்?’ என்று கேட்ட சிறுவனிடம் நாங்கள் இரண்டு பேருமாக இடியப்பம் வாங்கிக் கொண்டு, ஐந்து ரூபாத்தானை அவனிடம் கொடுத்து.

‘எங்கே, 9 இடியப்பம். கணக்கைச் சரியாகப் பார்த்து மிகுதி எவ்வளவு சொல் பார்க்கலாம்.....’ என்று என் ஆசிரியப் புத்தியை அவனிடம் காட்டிக் கொண்டபோது, ஒப்பரேஷனுக்கு வந்திருந்த அந்தப் பெண்ணும் அங்கே வந்தார்.

‘நீங்கள் இடியப்பம் வாங்க வில்லையா? வாங்கினால் இரவுச் சாப்பாட்டிற்குப் பிரச்சனை இல்லையே!’ நான்தான் கேட்டேன். அவர் கண்ணைச் சுருக்கி முக்கைச் சுளித்துவிட்டு, இடியப்பம் தந்த பையன் அப்பால் நகர்ந்தவுடன் சொன்னார்:

‘நீங்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுறியன். எனக்கெண்டால்..... என்ன சாதி குலம் என்று தெரியாமல் கண்டவையிட்டையும் வாங்கிச் சம்சயத்தோடை சாப்பிடச் சரிவராது. அதிலும் பாக்க நானே போய்க் குசினியிலே சமைச்சச் சாப்பிட்டப் போறன்’.

‘த்ரோம்போசில்’ ரீச்சரும் நானும் மெதுவாக முகம்பார்த்து முறுவலித்துக் கொண்டோம். எத்தனை அறப் போராட்டக் குழுக்கள் முனைந்தாலும் இந்தப் பிரச்சனை தீராது.

மறுநாள் மாலை ஒப்பரேஷனுக்குத் தரப்பட்ட ‘அனல் தேசியா’ தந்த மயக்கத்திலிருந்து அந்தப் பெண் விழித்து விட்டார் என்பதறிந்து நானும் மெதுவாக எழுந்து அவர்களது அறைக்குள் போய்ப் பார்த்தேன். ‘த்ரோம்போசில்’ ரீச்சரும் உள்ளே வந்தார் நோயாளிக்கு அருகில் இரண்டு பெண்

கள். பதினைந்து வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு சிறுமியும், அண்மையில் திருமணமானவள் போல் தோன்றிய ஒரு இளம் பெண்ணும் நின்றிருந்தனர். தாலி அணிந்திருந்த இளம் பெண்கரைத்துத் தந்த தோடம்பழச் சாற்றில் சில கரண்டிகளை அவள் குடித்தாள். அவளது கண்களில் பனித்திருந்த நீரை அவதானித்துக் கொண்டே நான் கேட்டேன்.

‘இருவரும் உங்கள் பிள்ளைகள் தானே!’ நோயாளி பதில் சொல்ல முதலே அந்த இளம் பெண் சொன்னாள்.

‘இல்லை, அவதான் மகள்தான் மருமகள்.....’

‘ஓ.....!’ எதிர் பாராத வியப்பில் என் விழிகள் ஒரு முறை உயர்ந்தன. மருமகள் வாயில் விடும் தோடம்பழச் சாற்றினைக் கண்கள் பனிக்க அவர் அருந்தும் காட்சியில் மீண்டும் என் விழிகள் லயித்து நின்றன. மருமகள் வெளியே சென்ற போது என்னை அருகில் அழைத்துச் சொன்னார். ‘நான் சொல்லி அனுப்பவில்லை எனக்கு ஒப்பரேஷன் என்று. கேள்விப்பட்டே வந்திருக்கினம். என்ன செய்யிறது, என்னுடைய கோவீக்கவும் முடியேல்லை’ நான் சிரித்துக் கொண்டேன்.

வழமைபோல, இடியப்பக் காரத் தம்பியின் குரல் கேட்டது. நான் திரும்ப முதலே அந்தப் பெண் தனது மகனிடம் சொன்னார். ‘பிள்ளை! நீங்களும் வாங்கி வையுங்கோ! இரவுக்குச் சாப்பிடலாம். நேத்து நான் சமைச்சச் சாப்பிட்டேன், இண்டைக்கு எழும் பேலாது. என்னை விட்டுட்டுப் போய்ச் சமைக்க உங்களாலும் முடியாது, கூப்பிடுங்கோ வாங்குவம்.....’

அவர்கள் இடியப்பம் வாங்க என் மனம் பறந்துபோய்த் தன் பாட்டில் அசை போட்டது. ✽

இன்பம்

மு. சடாட்சரன்

நானுக்கு நான்விலை ஏறுதென் அன்பரே
நான்கட னாளியாய் ஆகிவிட்டேன்;
கூழுக்கும் மனையானுக்குச் சிலைக்கும்,
கொப்பி புத்தகம் பின்சிலுக்கும்
ஏழைநான் கொள்ளும் இடரினைச் சொல்லில்
எடுத்து விளக்கவும் கூடுதில்லை.
வாழ முடியுமோ என்று தினந்தினம்
வழி தெரியாது வதங்கு கிறேன்;

“நன்பா உலகிலே நன்மையும் தீமையும்
நாமறி யாதநாள் தொட்டுமுண்டே?
எண்ணியென் னியதை ஏங்குவதால் மட்டும்
இடர்கள் குறைந்திடப் போவதில்லை.
திண்ணிய நெஞ்சும் தினமும் கடையில்
தீராத பக்தியும் கொண் டெழுந்தே
உன்னை மறந்து செயல்புரி வாழ்க்கையில்
ஊதியம் கொள்ளையாய் ஓடிவரும்!”

மச்சான் எனக்கு மனக்கவ லைகூட
மாற்றவோர் மார்க்கமும் தோணுதில்லை!
பச்சைக் குழந்தையைப் போல பலதினம்
பாதை யெலாம் நின்றே வாடுகிறேன்.
மிச்சமும் இல்லை ஓர் மேன்மையும் இல்லையே!
மெய்தயனே இங்கேன் மினக் கெடுவான்?
வச்சிர மானநம் வீட்டுக்குப் போவதில்
வாஞ்சை பிறக்குது போய் மகிழ்வோம்!

“நன்பா, கவலையை நாங்களே கைகளால்
நாட்டி நீர் ஊற்றி வளர்த்துவிட்டோம்.
எண்ணிக் கணக்கிடா ஆசைகள் தோன்றி
இதயத்தைத் தாக்கும் அவைகளிலே
சின்னத் தொகைநிறை வேறும் சிலசில
செண்டி அலைத்தெமை வீழ்த்திவிடும்!
எண்ணம் புனிதமாய் எவர்க்கும் இனியதாய்,
இருக்கச் செயல்புரி இன்பமிங்கே!”

இது உங்கள் ஆண்டு!

ஆனந்த ராகங்களைப் பிறப்பிப்பதற்காக
அடிக்கடி அழுது கொண்டிருக்கும்
மழலைச் செல்வங்களே!
இது உங்கள் ஆண்டு!
தரணியின் வெம்மையை மிதப்படுத்திக்
குளுமையூட்டுவதற்கு வந்த
தங்க நிலாக்கள் நீங்கள்!
ஒவ்வொரு ஆண்டுமே
உங்களுக் காகத்தான்
பிறந்துகொண்டிருக்கின்றன.
இந்த ஒரு ஆண்டைமட்டும்
உங்களுக்காக ஒதுக்கியது
மடமைத் தனம் தான்.
ஆனால்,
பெண்கள் விடுதலை இயக்கம் என்று
பெண்கள் ஆண்டு கொண்டாடுகின்ற
உங்கள் அன்னையர்கள்
உங்களுக்கு உணவு ஊட்டும்
அமுத கலசங்களைத் திறந்து காட்டுவதுதான்
தமது போராட்டமென்றெண்ணி
காலத்தை வீணடித்துக் கொண்டு,
இருக்கின்றபோது,
இந்த ஓர் ஆண்டையாவது
உங்களுக்காக
ஒதுக்கினார்களே!
அதை நினைத்துப் பெருமைப் படுங்கள்:

உலக சிருஷ்டிகளிலே
உன்னத சிருஷ்டியான உங்களை
உருவாக்கு முன்னரே கருவறுப்பதற்காக
இன்றைய விஞ்ஞானம்
முயன்று கொண்டிருக்கும்போது
இந்த ஒரு வருடத்தையாவது
உங்களுக்காக ஒதுக்கியது

ஆச்சரியமானது தான்!
உற்பத்தி செய்கின்ற
பொருட்கள் எல்லாமே
உங்கள் உற்பத்தியின் பெருக்கத்தால்
போதாமல் போகின்றனவாம்!
அதனால்—
உற்பத்திகளைக் கூட்ட வகையறியாத மனிதன்
உங்கள் உற்பத்திகளைக்
குறைக்க வழிசெய்கிறான்.
நீங்கள் பிறக்கும் போதே
உங்களுக்குரிய புதிய உலகமும்
படைக்கப்படுகின்ற இரகசியம்
இவர்களுக்குப் புதியதுதான்!

பிறக்கும் போதே அழத்தெரிந்த
உங்களுக்கு,
சிரிப்பதற்கு மட்டும்—
சில காலம் தேவைப்படுகிறது!
சிரிப்பதற்கான பற்களும்
படைக்கப்படவில்லை.
அது ஏன் தெரியுமா?
உங்களது வாழ்வில்
அழகை சுலபமானது
சிரிப்புக் கடினமானது!
உலகம் உங்களது காலடிகளில்
அழுக்குகளைக் குவித்து வைக்கும்
துன்பச் சுமைகளை
உங்கள் மீது சுமத்தும்
ஆனால்—
புன்னகை மலர்களை
துயர முட்புதர்களிலிருந்து
பறித்தெடுப்பது உங்கள் பொறுப்பு!
அது உங்களது திறமையைப் பொறுத்தது
உங்களது புன்னகை மலர்கள்தான்
அந்தப் புது யுகத்தின்—
நீங்கள் சிருஷ்டிக்கப் போகின்றீர்களே
அந்தக் கிருத யுகத்தினுடைய
திறவு கோல்கள்!
உங்களது அழகுரலின் ஓசைகள்தான்
புதிய கீதங்களின் பல்லவிகள்
ஆனந்த ராகங்களைப் பிறப்பிப்பதற்காக
அடிக்கடி அழுது கொண்டிருக்கிற
மழலைச் செல்வங்களே!
இது உங்களது ஆண்டாம்!
இவ்வாண்டு மட்டுமல்ல
இனிமேல் பிறக்கப் போகின்ற
ஒவ்வொரு ஆண்டுகளுமே
உங்களுடைய ஆண்டுகள்தான்... உங்களுடையவைதான்!

மல்லிகை மாலிகை சும்மா படித்து
விட்டுப் போகும் சஞ்சிகை அல்ல. அது
எதிர்கால இலக்கியத் தேவைக்காக
இன்று வழி சமைக்கும் இதழ். எனவே
ஓர் இதழைக் கூடத் தவற விட்டு
விடாதீர்கள். உங்களது கவனக்குறைவு
தரமான ஓர் இதழைத் தவற விட்டு
விடக் கூடும். பின்னர் அதைச் சேர்த்து
முழுத் தொகுப்பிலும் இணைக்கலாம்
என அசட்டையாக இருந்தீர்களானால்
அது நடைபெறாமலே போகவும் கூடும்.
எனவே ஒவ்வொரு இதழையும் மிகப்
பொறுப்புணர்ச்சியுடன் சேமித்து வைக்
கப் பாருங்கள்.

தமது அலட்சியத் தனத்தால் தவற
விட்ட இதழ்களைக் கேட்டுப் பலர் எம்
முடன் தொடர்பு கொள்ளுகின்றனர்.
சிலருக்கு உதவ முடிகிறது. பலருடைய
அபிலாஷை நிறைவேறுவதில்லை.

இது எச்சரிக்கையல்ல; அன்பு
வேண்டுகோள்!

குறிப்பாக உயர் கல்வி மாணவர்
களும் தரமான இலக்கியச் சுவைஞர்
களும் பிரதிகளைப் பத்திரப்படுத்த
வேண்டும், எக் காரணத்தைக் கொண்
டும் இரவல் கொடுக்கக் கூடாது.

மல்லிகை இதழ்களின் பெருமை
உடன் நிகழ் காலத்தில் உடனடியாகத்
தெரியவராது போகலாம். காலம் செல்
வச் செல்லத்தான் இதனது உள்ளடக்
கப் பெருமை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப்
புரியும். அதைப் பூரணமாகப் புரிந்து
கொள்ளக் கூடிய காலத்திற்காகவாவது
இதழ்களைப் பத்திரப்படுத்துங்கள். பின்
னர்தான் இந்த அறிவிப்பின் முழுக்
கருத்தும் உங்களுக்கு விளங்கும்.

— ஆசிரியர்

சபா. ஜெயராசாவின்
புதுக் கவிதைத் தொகுப்பு

ஊர் வீதி

விலை ரூபாய் 4

இக் கவிதைத் தொகுதி உங்க
ளுக்கு நேரடியாகக் கிடைக்க
வேண்டுமாக இருந்தால் நாலு
ரூபாய்க்குக் காசுக் கட்டளை
னுப்பி மல்லிகை யில் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

மல்லிகை

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 15 — 00
[மலர் உட்பட]

தனிப்பிரதி 1 — 00

இந்தியா, மலேசியா 20 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

அறுவடை நாள்

கண் அளக்க முடியாத
கிராமத்து வயற்பரப்பில்
பொன் அளந்து
நெல்மணிகள் சரிகின்ற ஓரத்தில்
தெம்மாங்கு தேன்சிந்தும்.
தலைக்கறுப்பு சில பெயரும்.
ஆகாசக் கொள்ளைக்கு
அலைஅலையாய் நுழைகின்ற
பறவைத் தொகுதிகளை விலக்குகையில்
கைவளைகள் பாடும்;
நடை வரம்பின் ஓரத்தில்
மலர்கின்ற வயலாம்பல்
எழுகின்ற பகலவனின் கொடுமைகட்டு
முகம் கொடுத்துச் சிரிக்கும்.
பொத்துகின்ற வெய்யில் கரத்தின்
விரலிடையால்
தப்புகின்ற காலப்பனியின்
புகார்த் திரையுள்
சேலைகள் தூக்கி
செவ்வாழைக் கால்துலங்கும்.
வயிற்றில் பசியும்
மனதிலே தோல் விக்ரமாத் துவண்டாலும்
வாழ்வென்னும் நம்பிக்கைக் கொடிக்காவில்
நிமிர்கின்ற பூங்கொடிகள்.
கையில் அரிவாளும்
கால்நடையில் அணிவகுப்பும்
மெய்யில் வியர்வையும்
விழிச்சுடரில் நிதானமுமாய்
எங்கள் கிராமம்
எழுந்து வருகிறது.

வ: ஐ. ச. ஜெயபாலன்

நான்காவது

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய
ஆராய்ச்சி மகாநாடு

எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்

ஜூன் 29 — ஜூலை 01 திகதிகளில் கொழும்பு பண்டார
நாயக்க சர்வதேச நினைவு மண்டபத்தில் நான்காவது இஸ்லாமி
யத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மகாநாடு நடைபெற்றது என்
பதை அறியுமிடத்து இலக்கிய ஆர்வலர்கள் பலர் வியப்புற இட
முண்டு. ஏனெனில் இம்மகாநாடு எந்த அளவுக்கு இலக்கிய ஆர்
வலர்களை அளாவிய ஒன்று என்ற ஐயம் அவர்களுக்கு எழலாம்.

மூன்று நாட்களுக்கான அரங்குத் தொடர்களில், சம்பந்தாய
விழாக் கோலங்களும், ஆடம்பரமான காட்சிப் பாங்குகளும்
நிங்கலாக ஆராய்ச்சிக் கான பங்கு இரண்டாவது நாளுக்கு அமைந்
தது. ஆனால் அது ஓர் ஆராய்ச்சிப் பாங்காக அமைந்ததா என்
பதும் கேள்விக்குரியதாகும். தமிழகத்திலிருந்தும், இலங்கையிலி
ருந்தும் இரு நீதிபதிகள் நடுநிலையில் நின்று மகாநாட்டின் அரங்
குகளிலேயே இதனை எடுத்துரைத்தனர்: தமிழக நீதிபதியின்
நோக்கில், ஆராய்ச்சிக்கு அரங்குக்குக் கட்டுரைகளைக் கோரிவிட்டு,
அவற்றைப் பூரணமாக வாசித்து வெளிப்படுத்த வாய்ப்பளி
யாமை பொருத்தமற்றதென்றும், அரங்கில் முன்வைக்கப்பட்ட
கட்டுரைகளில் கட்டுரையாளர் எதனைக் கூற முற்படுகின்றனர்
என்பது தமக்கேப் புரியவில்லையென்று கூறினர்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மகாநாட்டு முயற்
சிகள் இன்னும் ஆரம்பித்த இடத்திலேயே நிற்கின்றன என்பதை
இலங்கை நீதிபதியின் நோக்கு தெளிவுரைத்தது. திருச்சியிலும்,
சென்னையிலும், காயல்பட்டணத்திலும் நிலவிய அதே நிலை
கொழும்பிலும் நீடித்ததென்று அவர் கூறினர். நன்கு திட்ட

மிட்டு இதனை அமைத்திருந்தால் இக்குறைகளைத் தவிர்த்து, பல கட்டுரைகளையும் குறிப்பாகப் பெரும் வாதப்பிரதிவாதங்களை எழுப்பிய ஒரு கட்டுரையையும் தகுதி கருதி விலக்கியிருக்கலாமென்றும், கட்டுரை வாசகங்களை முன்னமே கிடைக்கப்பண்ணியிருக்கலாமென்றும், அதுவே கருத்துப் பரிமாற்றங்களுக்கு உதவியிருக்குமென்றும் கூறினார்.

இந்நீதிபதிகளின் தெளிவான இந்நோக்குகள் தவிரவும். அரங்குகளில் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்திய அறிஞர்களின் துறைபோந்த கருத்துரைகளையும், சமயோசிதமாக அரங்குகளைத் தலைமைபெற்றோரது வழிகுறிப்புகளையும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் விஞ்ச முடியவில்லை. எனவே இம் மகாநாட்டை இறுதிவரை முற்குறித்தவைகளே தாங்கிநின்றன.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் என்றால் என்ன என்பதே இறுதிவரை ஐயக் கோட்டில் வைத்திருக்கப்பட்டது. அனைவருக்கும் இசைவுறாத போதிலும் இஸ்லாமிய சமய தத்துவங்களுக்கு முரண்படாதவகையில் அமைவதே இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் என்பது நிலைநாட்ட முயலப்பட்டது. அத்துடன் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைப் படைக்கும் முஸ்லீம்கள் செயல்முறையிலும் இஸ்லாமிய சமயத்தைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்றும், அவ்வாறில்லாத பட்சத்தில் அவ்விலக்கியங்களாலும், ஆராய்ச்சி மகாநாடுகளாலும் பயனில்லை என்ற கருத்தும் முன் வைக்கப்பட்டது. இந்நிலையில் எம். ஏ. நுஸ்மான், இளங்கீரன், கருணாநிளை போன்றோர் படைக்கும் இலக்கியங்கள் பெறும் அந்தஸ்து யாது? இவற்றின் இடம் என்ன என்ற வினாவுள் எழுப்பப்பட்டிருந்தது. ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் நிறைந்த இத்தகைய மகாநாடுதான் தம்மைத் தீர்மானிக்க வேண்டும் எனத் தம்மிடம் தனியாகக் கேட்ட நண்பருக்கு நுஸ்மான் பதில் கூறினார். இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் என்ற தொடரே பொருத்தமற்றதென்றும், சிங்கள மொழியிலும், மலையாளம் முதலான மொழிகளிலும் உருவாகும் இலக்கியங்களையும் தழுவக்கூடியதாக இஸ்லாமிய இலக்கியம் எனப் பொதுவாக உலகளாவிய ஆராயப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தும் எழுப்பப்படாமல் இல்லை. திருக்குறளை இயற்றிய ஆசிரியரைப் பற்றிய ஆதாரபூர்வமான சான்றுகள் இன்மையால் நூலை முதன்மை கொண்ட ஆய்வுகளை தற்போது முக்கியம் பெறுகின்றன. எனினும் கருத்தரங்கில் சீரூப்புரணத்தை இயற்றிய உமறுப் புலவர் பற்றிய ஓர் ஐயப்பாடுகூட தேன்மை பெற்றது. இத்தகையவற்றுக்கு மத்தியிலும் சில கனமான ஆய்வுப் பொருள்களும் எழுப்பப்படவே செய்தன. முஸ்லீம்கள் படைத்த இலக்கியம் 14-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே அறியப்படுகிறது. அதற்குமுன் அவர்களுக்கு இலக்கியப் பாரம்பரியம் ஒன்று இல்லையா? ஆரம்ப முஸ்லீம்களை வேதமொழியான அரபு பிடித்து வைத்திருந்ததா என்பன இத்தகைய வினாக்களுட் சில.

முஸ்லீமல்லாதோர் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை இருட்டடிப்புச் செய்வதாகக் கூறிய கருத்து ஆரோக்கியமான முறையிலும் ஆதார பூர்வமான முறையிலும் மறுத்துரைக்கப்பட்டது. இது

தொடர்பாக முஸ்லீம்களின் பொறுப்பு ஆணித்தரமாக நிலைநாட்டப்பட்டது. முஸ்லீம்கள் படைத்த இலக்கியங்களையும், இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களின் வரலாற்றையும், சமூகவியலையும் முஸ்லீம்களே இதுவரையில் முறைப்படுத்தி வைக்கவில்லை; இஸ்லாமிய இலக்கிய நூற்பட்டியல் இன்னும் முழுமையாகத் தொகுக்கப்படவில்லை எனும் விடயங்களுடன் மகாநாட்டிலேயே முஸ்லீம்களுக்குப் பணிகளுக்காகக் கோரிக்கைகளும் வந்தன. முஸ்லீம்கள் எழுதிய நாடக நூல்கள் நான்கு தம்மிடமுண்டெனவும் அவற்றை அச்சிட்டு உதவுமாறு டாக்டர் ஏ. என். பெருமாள் வேண்டினார். தமிழில் வழங்கும் அரபுச் சொற்களைத் தாம் தொகுத்துள்ளதாகவும் அவற்றைப் பகுப்பாய்வு செய்யுமாறும் வித்துவான் எப். எக்ஸ். சி. நடராசா கோரினார். கிழக்கிலங்கையிற் தொகுக்கப்பட்ட நாட்டுப் பாடல்களை அச்சேற்றுமாறும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. இவ்வாறு முஸ்லீம்களது பொறுப்பே எதிர்மறைவில் நிறுத்திக் காட்டப்பட்டதுடன், இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சித் துறையில் க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி, சு. வித்தியானந்தன் ஆகியோரது பணிகளும் நினைவுட்டப்பட்டன. வித்துவசிரோன்மணி க. கணேசையா போன்றோர் தொடர்பாகக் கூறப்பட்டவற்றுக்குப் பதிலளித்த இ. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் அத்தகையோர் தமது காலத்தில் வேண்டுமென்றே அல்லாமல் இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் எழுதப் பெருமையாலும், அவற்றின் பரிச்சயமின்மையாலுமே தமது நூல்களிற் குறிப்பிடவில்லை என்றார். இன்று இத்துறையில் முன்னோடியான உவைஸ் அவர்கள் தமது பல்கலைப் புகழ்க் காலகட்டத்தில் சீரூப்புரணத்தை இப்பற்றியவர் யார் என விபுலானந்த அடிகள் தம்மிடம் கேட்ட வினாவுக்கு விடைபகர முடியாத நிலையிலிருந்தார் என்பதாக வித்தியானந்தன் அவர்கள் மகாநாட்டிற் கூறியதையும் அவர் மேற்கோள் குறித்தார்.

பண்டாரநாயக்க நினைவுச் சர்வதேச மண்டபத்தில் இத்தகைய ஒரு தமிழ் மகாநாடு நடைபெறுவதற்கான வழிகாட்டலை முன்பே முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தேசிய ஒருமைப் பாடு மகாநாடு தந்துள்ளது. இவ்விடயம் ஹிந்து மேலெழுந்து வராத போதிலும், தமிழில் நன்கு ஆராயப்பட வேண்டிய மற்றுமொரு துறைக்கான புதிய சிந்தனையைத் தோற்றுவிக்க இவ்வாராய்ச்சி மகாநாடு உதவ வேண்டும். இவ்வாராய்ச்சி மகாநாட்டில் கடைசி நாளன்று மிகப் பின்னிரவுவரை தள்ளி வைக்கப்பட்டிருந்த இசை நிகழ்ச்சியே. அதனைமட்டும் எதிர்பார்த்து மூன்று தினங்களும் பலவேறு ஆர்வலர்களையும் கவர்ந்து வரப் பண்ணியிருந்தது. அத்தகையோர் நாட்டம் கருதி அதனை நெறிப்படுத்திப் படைத்திருந்தால் அரங்கொழுங்குகள் சுமுகமாயிருக்கும். கவியரங்குக்கு அழைத்துவிட்டுக் கவிதையை முழுமையாகப் பாட இடந்தராமல் நிமிடங்களில் எல்லைப்படுத்துவது முறையாகாது எனக் குமுறி வெளிப்படுத்திய கவிஞர்கள் உணர்வுகளைப் போன்றே அனைவரது உணர்வுகளும் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். விமரிசனங்கள் தளர்ச்சிக்கும், சோர்வுக்கும் அன்றிப் புத்தூக்கத்துக்கு வழிபடைப்பதாக அமையவேண்டும்.

மறக்க முடியாத மாலைப் பொழுதுகள்

மு. புஷ்பராஜன்

யாழ் கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்குத் தரமான சிறுகதைகள், கவிதைகள், நாவல்கள் படிக்கக் கிடைப்பது போல் தரமான நல்ல நாடகங்கள், திரைப்படங்கள் பார்க்க முடிவதில்லை.

முற்றிலும் வியாபார மயமாகிவிட்ட சூழ்நிலையில் பார்வையாளர்களை முட்டாள்களாகக் கருதும் போக்கும், உன்னதமான காதல் உணர்வுகளை வக்கரித்த காம விகாரங்களாகக் கட்டிப் பணம் சம்பாதிக்கும் போக்கும் இன்றைய வர்த்தகத் திரைப்படங்களின் பிரதானமான குறிக்கோளாகும். ஆயினும் இவைகளை மீறியும் கலைப் பெறுமானம் கொண்ட படங்கள் கரிய மேகங்களிடையே ஆங்காங்கு மின்னின:

இந்நிலையில் தரமான கலை இலக்கிய ஆர்வம் கொண்ட ஒரு சிலரின் முயற்சியால் 'யாழ் திரைப்பட வட்டம்', 'இலங்கை அவைக்காற்று கலைக் கழகம்' போன்ற அமைப்புகள் தோன்றி தரமான கலைப்பெறுமானமுள்ள திரைப்படங்களை, நாடகங்களைக் காட்ட முனைந்துள்ளது. யாழ் திரைப்பட வட்டம் முதலாவது ஆண்டுச் சுற்றுக்கான சர்வதேச கலைப் படங்களுக்கும், 'அவைக்காற்று கலைக் கழகம்' ஒரு வருடச் சுற்றுக்கான அலெக்சி ஒப்சொவின் 'புதிய உலகம்; பழைய இருவர்', அயெனஸ்கோவின் 'தலைவர்', ரெனசி வில்லியத்தின் 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' காசியஸ் லோகாவின் 'பாலை வீடு', இந்திரா பார்த்தசாரதியின் 'பசி', நுஃமானின் 'அதிமானுடன்' ஆகிய தரமான நாடகங்களையும் நடாத்தி முடித்தார்கள்.

ஒருவன் பலரை அடித்து வீழ்த்தும் கேலியை, காதல் கோமாளித்தனங்களைப் பலர் வர்த்தகத் திரைப்படங்களில் பார்க்கும்போது தனது தவிவாழ்வே போதுமென நம்பிய கோழை ஒருவன் நாசிகளின் கொடுமையால் எப்படித் தனது கோழைத்தனத்தை உடைத்துக் கொண்டான் என்பதையும், புற்று நோயால் பீடிக்கப்பட்டு இன்னும் சில காலமே உயிர் வாழப்போகும் தனது தாயை மகிழ்ச்சிப்படுத்த முடியும் ஒரு மகனை, ருஷியாவில் 1905-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற புரட்சி தமக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைக்கும், மனிதாபிமானமற்ற நடவடிக்கைகளுக்கும் எதிராக கிளர்ந்தெழுந்த மாலுமிகளையும், இம்மாலுமிகள் மீது அனுதாபம் கொண்ட 'ஒட்டை' துறைமுகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்

மூன்று புத்தகங்களும் கொழும்பில் சி. எல். எஸ். புத்தக நிறுவனத்திலும் ஆல் சிலோன் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸிலும், லீலா சலூனிலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். யாழ்ப்பாணத்தில் பெறும் இடம் பூபாலசிங்கம் புத்தக சாலை.

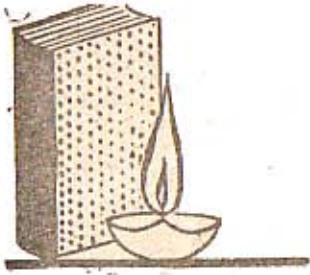
ளர்களை வெண்படையினர் மிலேச்சத்தனமாக அந்த ஒட்டை துறைமுகத்தின் படிக்கட்டுகளில் சுட்டு வீழ்த்தியதையும், கேரள மண்ணின் கதகளி நாட்டியத்தையும், ஒரு தனிவாத்தியத்தின் அற்புத இசையையும், பொம்மலாட்டத்தையும் தரிசித்துக் கொண்டிருந்தோம்.

யாழ்நகரின் பல பாகங்களிலும் 'அலாவுதீனும்', 'அடங்காப்பிடாரியும்', 'வர்த்தகத் திரைப்பட உணர்வை' அப்படியே

பிரதிபலிக்க, அரசியல் தலைவர்களின் வெறுமையையும் அவர்களின் பாதம் தாங்கிகளின் இழிந்த நிலையை (தலைவர், பொருளாதாரச் சுமைகளினால் தனது இலக்கிய உணர்வுகள் நசிக்கப்பட்டும், குடும்பத்திற்காக சுமைகளை விருப்பின்றியே சுமந்து தன்னில் அழிந்துபோகும் 'ரொம்' மையும் ('கண்ணாடி வார்ப்புகள்') தமது அவலங்களை யெல்லாம் உயர்ந்த மூடுண்டுவர்களோடு அமிழ்த்தி வெவியே வேஷம் போடும் அல்பாவையும் அவளது புதல்விகளையும் (ஒரு பாலை வீடு) தரிசித்துக் கொண்டிருந்தோம். அமெரிக்க மண்ணின் உயிர்ப்பும் ஸ்பானிய பெண்ணின் இருப்பும் யாழ் மண்ணோடு கலந்த திறம் பற்றி வியந்து கொண்டிருந்தோம்.

இவை திரைப்படங்களாகவும் நாடகங்களாகவும் சில மணித்தியாலங்களில் முடிந்த போதும், அயெனஸ்கோவின் தலைவரும், லோர்காவின் அல்பாவும் அவள் புதல்விகளும், ரெனசி வில்லியத்தின் ரொம், லோரா. இவர்கள் தாயும், சாள்ஸ் பெல்மற்றின் டேவிற்கும், இறுதியில் நாசிகளுக்கு எதிராக தனது வீரத்தை நிலைநிறுத்திய அக் கோழையும், ஸெர்ஜி ஐஸன்ஸரைவின் பொட்டமின் மாலுமிகளையும் நாம் இன்னும் பலகாலங்கள் நம் நெஞ்சில் சுமந்து கொண்டிருக்கப் போகிறோம்.

இப்படியான தரம் மிக்க திரைப்படங்களை நாடகங்களை அளித்தாவரும் யாழ் திரைப்பட வட்டம், அவைக்காற்றுக் கலைக் கழகம் போன்ற அமைப்புகளுக்கு சமத்து இலக்கிய உலகம் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

சுழத்துப் புதுக் கவிதையின் புதிய வீச்சு

‘மேமன் கவி’

1956 க்குப் பின் சுழத்து தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் மண் வாசனை என்ற நோக்கு மிக அழகாகக் கையாளப்பட்டு வந்துள்ளதை நாம் அவதானிக்கலாம். நாவல், சிறுகதை போன்ற இலக்கிய உருவங்களில் பிரதேச வழக்குச் சொற்கள் இடம்பெற்றன. கவிதைத்துறையில் அதிக தூரம் இடம்பெறுதல் பொழுதிலும், மஹாகவி போன்ற சிறந்த கவிஞர்கள் இப்பண்பை மிக அழகாக, தமது கவிதைகளிலும், காவியங்களிலும் பிரதிபலித்தனர் எனலாம். சுழத்துப் புதுக்கவிதை உலகிலே கிராமிய மணம் வீசத் தொடங்கியுள்ளது. சுழத்தில் அதன் முதல் வீச்சாக சபா. ஜெயராசா சாவின் ‘ஊர் வீதி’ புதுக்கவிதைத் தொகுதியைச் சொல்லலாம்.

ஒரு கவிஞன் தன் சிருஷ்டித் தன்மையால் சமூக வளர்ச்சிக்கு குரல் கொடுத்துக் கொண்டேயிருப்பான். அவன் வாழ்கின்ற சூழலின் பிரச்சினைகளைத் தன் படைப்புகளின் அடித்தளப் பிரச்சினைகளாகக் கொள்ளும் பொழுது சமூக வளர்ச்சியில் தன்னுடைய பங்களிப்பைச்

செலுத்தியவனுக்குப் பரிணமிக்கின்றன. ‘சர்வ தேசியத்தை நேசித்தல்’ என்ற பரந்த தன்மையைக் கிராமம், தேசம், சர்வ தேசியம் என்ற முப்பரிமாணத்தில் அடக்கலாம். இந்த முப்பரிமாணத்தின் முதல் பரிமாணத்தின் நிலையில் நின்று சமூகத்தைப் பார்க்கின்றார் சபா. ஜெயராசா என்பதற்கு அவரது கவிதைகளே சான்று பகர்கின்றன. இவர் கிராமிய காலைப் பொழுதில் வரும் பாண்காரன் தொடக்கம் கிராமிய ஆன்மாத் கவின் உணர்ச்சி வரை புதுக் கவிதையின் ‘சுற்று’ கொஞ்ச மெனும் களங்கப்படாமல் மிக அழகாகத் தன் கவிதைத்தன்மையால் செப்புகின்றார். கிராமத்தின் அழகைக் கவிதையாக்கி வரும் இவர் வெறும் அழகியல் வாதியாக இல்லாமல், அந்த அழகு வர்ணனையோடு சமூகத்தின் எதிர்கால மாற்றத்தை விவரிக்கின்றார் என்பதை

‘எங்கள் கிராமத்துப் புதிய பதிப்புப் புத்தகத்தின் பக்கங்கள் புரண்டன; காலை விழித்தது’

என்று ‘பாண்காரன்’ என்ற கவிதை விளக்குகிறது.

பராக்கிரம கொடித்துவிட்கு

‘இந்து சகலங்கா’ என்ற பெயரில் தமிழ்க் கவிதைகளைத் தொகுத்து சிங்களத்தில் வெளியிட்டவர்.

‘ஊர்க்கவிஞன்’ என்ற கவிதையில் ஊர்க்கவிஞனைப் பார்த்து

‘அழகென்ற நிர்வாணச் சிற்பத்தைப்

பேணுவாற்படைத்தெடுத்தாய்

அதன் மீதும்

கண்ணாடிச் சிறுக்கலெனச்

சிவந்திலை படர்கிறது’

என்று சொல்லுகின்ற பொழுது ஒரு கிராமக் கவிஞனின் அவல நிலையை மட்டுமின்றி, பொருளாதார முரண்பாடுகள் நிலவுகின்ற ஒரு சமூகத்தின் கவிஞனின் அவல நிலையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். பொருளாதார முரண்பாடுகள் அதி உக்கிரமாக பரவித் திடீர்ப்பதனால்தானே சபா. ஜெயராசா கிராமத்தைத் தன் கவிதைகளின் களமாகக் கொண்டாரோ?

சபா. ஜெயராசா கையாடும் படிமங்கள் சாதாரண வாழ்வு நிலையிலிருந்தே தோன்றுவனவாக இருக்கின்றன. முட்டைபோல் மெனமம் என்று சொல்லும் பொழுது மெளனத்தை முட்டைக்கு ஒப்பிட்ட முதல் தமிழ்க் கவிதை இதுவென்றே எனக்குப் படுகிறது. திரைத் திரையிலே சொல்வதானால், ‘புதுக்கவிதையில் பரந்திரங்கள் என்று சிந்திக்கும் பொழுது ‘கிராமம்’ இவருக்கு வேறும் களமாக மட்டுமல்லாமல் ஒரு கதாபாத்திரமாகவே பயன்பட்டுள்ளதை நான் உணர்விடுகிறேன். இவர் கவிதைத்துறையில் சம்பந்தப் பட்டவராக இருப்பதனாலே கவிதைப் பரம்பரையின் பாரம்பரியப் பாடசாலைகளின் நிலைமையை:

‘வேப்பம் பழங்கள் பொத்துப் பொத்தென்று வீழ்ந்து கிடக்கிற கரைக்குக் கிழை எங்கடை பள்ளி’

என்று ‘பசுமை’ என்ற கவிதையிலும் வறுமையின்கலடுகளோடு பாடம் சுற்றும் மாணவர்களின் நிலையை

‘அந்த நிழலிற் பரட்டைத் தலைச் சிறுவர் பாடங்கற்றனர்’

என்ற வரிகள் மூலம் ‘பாடம்’ என்ற கவிதையில் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றார்.

மொத்தத்தில், ‘ஊர் வீதி’ தொகுதி மூலம் கிராமியக் காட்சிகளைக் கவித்துவத்துடனும் சமூக உணர்வுடனும் தரும் பாங்கே. இவர் சர்வதேசிய மனிதக் குலத்தின் உயர்ச்சிக்கு தன் பேணுலைப் பாணிப்பார் என்பதும், சுழத்து புதுக்கவிதை உலகிற்குச் சிறந்த கவிதைத் தொகுதி அளித்ததன் மூலம் சுழத்து புதுக்கவிதை வளர்ச்சியின் பங்குதாரராக திகழ்கின்றார் என்றால் மிகையாகாது.

ருஷ்ய — சோவியத் இலக்கியங்களும்

தமிழிலக்கியப் பரப்பில்
அவற்றின் தாக்கங்களும்

எஸ். அகஸ்தியர்

1917 - ம் ஆண்டு ருஷ்யாவில் வெடித்த சோஷலிஸ்ட் புரட்சியின் தன்மையினையும், அப்புரட்சியின் மகோன்னத வெற்றி வாகையினையும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் தமிழகக் கவிஞன் பாரதி, 'ஆகாவென் றெழுந்தது பார் புகப்புரட்சி' என்று அக்களித்து வரவேற்று எவ்வாறு வாழ்த்திப் பாடினானோ அவ்வாறே நமது ஈழத்திரு நாட்டின் தமிழ்த் தேசிய மகனும் திரு. பொன் அருணாசலம் அவர்களும், சோஷலிஸ சமுதாயத்துக்கு வித்திட்ட அம்மகோன்னத புரட்சியை வாயார வாழ்த்திப் பிரகடனப் படுத்தினார். தமிழ்த் தேசியவாதிகளினதும் தமிழ் இலக்கியவாதிகளினதும் பரந்துபட்ட உலகாழ்ந்த சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தினையே இது காட்டுகின்றது.

ருஷ்ய — சோவியத் இலக்கியங்கள் தமிழ் இலக்கியவாதிகளுக்கோ, எழுத்தாளர்களுக்கோ, அன்றித் தமிழ் வாசகர்களுக்கோ அந்நியமானவையன்று. முழு உலகின் புதிய சமுதாயத்தை வரவேற்றும் பங்களிப்புச் செய்து கொண்டுள்ள தமிழ் இலக்கியக் கர்த்தாக்கள் நல்ல தாக்கங்களை விளைவித்துள்ளனர் என்பதற்குப் போதிய சான்றுண்டு.

பாரதி, புதுமைப்பித்தன், ரகுநாதன், அழகிரிசாமி,

தி. க. சி., எஸ். ராமகிருஷ்ணன், வெ. சாமிநாதசர்மா போன்ற எழுத்தாளர்கள் கவிஞர்கள் மொழிபெயர்த்துத் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் உலக விட்ட இலக்கியங்களும், ஈழத்தில் முன்பு 'தேசாபிமானி' ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த கே. ராமநாதன், மலையகக் கவிஞன் கே. கணேஷ், அமரர் அ. ந. கந்தசாமி போன்றவர்களால் தமிழிலக்கியக் களத்துக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்ட சோவியத் இலக்கியக் கருவூலங்களும் இன்றும் இதற்குச் சான்றாகவுள்ளன.

ருஷ்ய — சோவியத் இலக்கியங்களின் ஆதார சுருதிகளான வர்க்கபேத—போத—அழகியல் ஆளுமைகள் இந்தியத் தமிழிலக்கிய வாதிகளை மாத்திரமின்றி, ஈழத்துத் தமிழிலக்கியப் படைப்பாளிகளின் உத்வேகத்திற்கும், சோஷலிஸ யதார்த்தவாதக் கண்ணோட்டத்திற்கும் துணைபுரிந்துள்ளன. அவ்விலக்கிய இயக்கவியல் தத்துவவீர்பால் இன்று ஈழத்திலும் பல எழுத்தாளர்கள் சிறந்த சமூகவியற் கண்ணோட்டமுள்ள படைப்பாளிகளாக விளங்குவதைக் காணலாம்.

இவ்வகையில் ஈழத்து எழுத்தாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால் 1910 வாக்கில் ஐவன் துர்க்கேனேவின் எழுதிய 'முதற்

காதல்' என்ற நாவலை ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகளில் மூத்த வரான அமரர் இலங்கையர் கோன் தமிழிற் பெயர்த்து இந்தியாவில் வெளியிட்டுள்ளார். அதேபோன்று முதிய எழுத்தாளர் சி. வைத்தியலிங்கம் ஐவன் துர்க்கேனேவ் எழுதிய இன்டோர் சிருஷ்டியான 'மாலே வேளையில்' என்ற நாவலை மொழிபெயர்த்து 'ஈழகேசரி' வார இதழில் வெளியிட்டார். இந்நாவல் நூலுருவம் பெற்றிருப்பின் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் சிறந்த பொக்கிஷமாகத் திகழ்ந்திருக்கும்.

ருஷ்ய — சோவியத் எழுத்தாளர்களின் புரட்சிகர, இயல்புவாத, சோஷலிஸ யதார்த்தவாத சிறுகதை கவிதை போன்ற படைப்புகளை ஈழத்தில் கணிசமாகப் பரப்பியோர் கே. ராமநாதன், கே. கணேஷ், அ. ந. கந்தசாமி ஆவர். 940 வாக்கில் வார இதழாக வெளிவந்த 'நவசக்தி', 1926-ல் வெளிவந்த 'பாரதி' பின் வார ஏடாகக் கடந்த ஆண்டுவரை வெளிவந்து கொண்டிருந்த 'தேசாபிமானி' ஆகிய இலக்கிய, இயக்கவிதழ்களில் இலக்கியங்களும், இலக்கியக் கருத்துருவங்களும் ஈழத்துத் தமிழ் வாசகரிடையே இம் மூவராலும் பரப்பப்பட்டன. 1920 வாக்கில் 'தேசாபிமானி' ஆசிரியர் குழுவில் ஆளுமை பெற்று இவ்வகையிற் செழுமை செய்தவர்களாக எச். எம். பி. முஹிதீன், பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம், பி. ராமநாதன், தி. க. சி., இளங்கீரன் போன்ற எழுத்தாளர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

தமிழ்நாடு — தென்னிந்தியாவை நோக்கின் ருஷ்ய — சோவியத் இலக்கியங்களையும் இயக்கவியற் தத்துவங்களையும் பரப்பியவர்களில் பன்முகப் பட்ட ஆற்றலோடு செயற்பட்ட

எழுத்தாளர்களைப் பார்க்கலாம்; டால்ஸ்டாய், கோகல், புஷ்கின், செகாவ், துர்க்கேனேவ், கார்க்கி, ட்ரஸ்காவெஸ்கி போன்ற உன்னத படைப்பாளிகளின் இலக்கியங்களைத் தமிழிற் பரப்பியவர்களில் புரகபாலகிருஷ்ணன் முதன்மையாகத் திகழ்கின்றார். அவ்வுன்னத இலக்கியங்கள் தமிழ் நாட்டு ஜனரஞ்சக எழுத்தாளர்களையும் பாதித்தன. கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தியின் நவீனங்களான 'கள்வனின் காதலி', 'மகுடபதி', 'சோலை மலை இளவரசி', 'தியாகபூமி' ஆகிய படைப்புகளில் புஷ்கினின் இலக்கிய ஆத்மராகங்கள் எப்படி ஆளுமை பெற்று இழையோடி விரவியிருக்கின்றனவென்பதை அவதானிக்கலாம்:

புதுமைப்பித்தன், 'உலகத்துச் சிறுகதைகள்' என்ற மகிட்டு நூலில் செகாவ் கோகல், நிக்கலாய் டிக்கேனேவ், இலியா ஏஹரன்பேக் போன்ற ருஷ்ய — சோவியத் இலக்கிய மேதைகளின் சிறந்த கதைகளைத் தமிழிலக்கியக் களத்திற்கு அளித்த வராவர். தமிழிற் சிறுகதையுருவத்தை நேர்த்தியாகச் செப்பனிட்ட புதுமைப்பித்தன் இத்தகைய இலக்கிய கர்த்தாக்களின் படைப்புகளை மொழிபெயர்த்துத் தமிழ் இலக்கியத்தை அணிசெய்தமை காலத்தால் செய்த இலக்கியப் பணியாகும். இதன்கண் புதுமைப்பித்தன் இலக்கியப் பங்களிப்பு உலகம் வியாபித்து நிற்பதைக் காணலாம்.

சோஷலிஸ யதார்த்தவாத இலக்கியக் கருத்துக்களையும் புரட்சிகர மானித இலக்கியக் கருவூலங்களையும் 1917 - க்கு முற்பட்ட ருஷ்ய எழுத்தாளர்களின் சமுதாயக் கண்ணோட்டமுள்ள முற்போக்குத் தத்துவங்களையும் நமது எழுத்தாளரும் பேசுகிறார் தமிழகத்திற்குப்

பாற் சென்றும் முழக்கம் செய்து இலக்கிய — இயக்கம் நடத்திய தமிழ்ச் சண்டமாருதர் அமரர் ப. ஜீவானந்தம் அவர்களாவர். தம்முநாட்டில் "தாமரை" என்ற இலக்கிய இதழை நிறுவிய பின்பு, அதன்மூலம் பல்வேறு இலக்கியக் கருவூலங்களையும், புதிய சித்தாந்த யதார்த்த எழுத்தாளர்களுக்கும் உருவாக்கியதோடு, தமிழக, ஈழத்து முற்போக்குத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குத் "தாமரை" மூலம் இலக்கியப் பாலம் அமைத்த பெருமையும் அமரர் ஜீவானந்தம் அவர்களைச் சாரும். இன்று தமிழகத்தின் சிறந்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவராகக் கணிக்கப்படும் ஜெயகாந்தன் அவரால் உருவாக்கப் பட்டவரே.

தேசியப் போராட்ட வீரராகத் திகழ்ந்தவரும், 'மணிக் கொடி' இலக்கியக் குழுவில் ஒருவருமாக விளங்கிய தமிழ் நாடு திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த ப. ராமசாமி 1916-ல் முதன் முதலாக கார்க்கியின் சோஷலிஸ யதார்த்தப் படைப் பான 'தாய்' என்ற அற்புத நாவலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இதே தாய் நாவலை ரகுநாதன் மிக அழகாக மொழிபெயர்த்துத் தமிழிலக்கியத்தில் அழியாக் காவியமாக்கியுள்ளார்.

ருஷ்ய, சோவியத் இலக்கியங்களைப் பொதுவாகவும், குறிப்பாகவும் நோக்குமிடத்து, தமிழ் நாட்டின் சிறந்த முற்போக்கு யதார்த்தப் படைப்பாளியும், இலக்கிய விமர்சகரும், கலைஞரும், மொழிபெயர்ப்பாளருமான சிதம்பரம் ரகுநாதன் அவர்களின் தமிழிலக்கியப் பணி மகத்தான இடத்தினை வகிக்கின்றது. கார்க்கியின், 'தாய்' நாவலையும், மாயாகோவ்ஸ்கி

யின் 'லெவின் கோஞ்சவி' கவிதைகளையும் தமிழ் இலக்கிய வாசகர்களின் உணர்வு பூர்வ வாசனைக்கொப்ப, அவற்றின் முழுமையான கவையோடு ரகுநாதன் மொழிபெயர்த்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு கார்க்கி, இவ்வா ள்ரன்பேக், மாயாகோவ்ஸ்கி ஆகியோரின் உன்னத கிருஷ்டிகளைத் தமிழிற் கக்க முறையில் மொழிபெயர்த்துத் தமிழிலக்கியவுலகிற்கு அளித்த பெருமை ரகுநாதனைச் சாரும்.

அடுத்துக் குறிப்பாகக் கூறின். கு. அழகிரிசாமி உட்பட, வல்லிக்கண்ணன், இவரின் சகோதரர் திரு. அசோகன், டி. கே. ராமச்சந்திரன், எஸ். சங்கரன், நகுலன், ஆர். கே. கண்ணன், அமரர் இஸ்மத் பாஷா, தா. பாண்டியன், இயக்க, இலக்கியத் தத்துவ மேதை அமரர் பாலதண்டாயுதம், எஸ். ராமகிருஷ்ணன், நா. வானமாமலை, வெ. சாமி நாதசர்மா, தி. க. சிவசங்கரன், தி. ஜி. ரங்கநாதன், அ. லெ. நடராஜன், சாவி, ஏ. எஸ். கே. ஐயங்கர், ரா. வீழிநாதன், சி. பி. சிற்றரசு போன்ற சிறந்த எழுத்தாளர்களின் பங்கு சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கது.

ருஷ்ய, சோவியத் இலக்கியங்களால் ஆகர்ப்பிக்கப்பட்ட ஈழத்து எழுத்தாளர்களை நோக்கி, அவற்றின் தாக்கமும் பாதிப்பும் பாரியளவில் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணம் மாநிலப்புரத்தைச் சேர்ந்த மறுமலர்ச்சிக் குழு எழுத்தாளர் அ. செ. முருகானந்தம், கிழக்கிலங்கை முதலரைச் சேர்ந்த வ. அ. இராசரத்தினம் ஆகியோர் கவனப்படுத்துள்ளனர். வ. அ. இராசரத்தினத்தின் 'தோணி' போன்ற கதைகளில்

பாதுகை

கார்க்கியின் ஆத்மப் பிரத்தியட்சம் கருதி கூட்டியிருப்பதை அவதானிக்கலாம். இருந்தும் அவர் கிருஷ்டிகளில் கிழக்கிலங்கை மக்களின் ஆத்மக்குரல் இழையோடியிருப்பதைக் காணலாம்.

இவ்வாறு ருஷ்ய, சோவியத் இலக்கியங்களை மட்டுமன்றி 'மக்கள் சிவ'த்தின் இலக்கியங்களையும் இயக்க — இலக்கியங்களையும் ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர், வாசகர்களுக்கு 1941 — 1946 வாக்கில் அறிமுகப்படுத்தியவர், இயக்க. இலக்கியத் தத்துவ அறிஞரான யாழ்ப்பாணம் நல்லூரைச் சேர்ந்த புத்தகக் கடை அமரர் எஸ். ராமசாமி ஐயர் அவர்களாவர். ஐயரைச் சூழ்ந்து இலக்கியத் தாக்கத்தை ஜீரணித்தவர்களாக டானியல், அகஸ்தியர், என். கே. ரகுநாதன், டொமினிக் ஜீவா, எஸ். பொன்னுத்துரை ஆகிய எழுத்தாளர்களைக் குறிப்பிடலாம். (நாம் ஐயர் புத்தககாலையில்

முழியே நீசுழ்ச்சிகள் ஒரு வரலாற்றுக் காவியமாகும்)

ஈழத்தில் பல சிறந்த இலக்கிய, இயக்க வாதிகள் மேற்குறிப்பிட்ட அன்னலக்கியங்களின் ஆகர்ப்பிப்பால் உந்தப்பட்டு, சமூகவியல் யதார்த்தப் படைப்பாளிகளாக உருவெடுத்துச் சிறந்து விளங்கினர். அவர்களில் இளங்கீரன், கண்ணசாமிசுன், அகஸ்தியர், டானியல், டொமினிக் ஜீவா, எஸ். பொன்னுத்துரை, எச். எம். பி. முஸிதீன், முருகையன், பண்ணாமத்துக் கவிராயர், பெரி. சண்முக நாதன், புரட்சிக்கமால், ஏ. ஏ. லத்தீஃப், புரட்சிக்கவல், அருள் சுப்பிரமணியம், செ. கதிர்காம நாதன், நீர்வை பொன்னையன், செ. யோகநாதன், பெனடிற் பாலன், மருதூர்க் கொத்தன், துரை சுப்பிரமணியன், சம்ஸ், கவிஞர் யுவன், சில்லையூர் செல்வராசன், காலலூர் ராசதுரை, பிரேம்ஜி, நுஸ்ரான் போன்ற எழுத்தாளர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களின் சிலர் இன்று சோஷலிஸ யதார்த்த இலக்கியங்களைப் படைப்பதில் குன்றி விட்டமை நோக்கத்தக்கது.

இதுவரை சோவியத் நாட்டிலிருந்து தமிழில் வெளிவந்த ருஷ்ய, சோவியத் இலக்கியப் படைப்புகள் மேற்குறிப்பிட்ட வற்றிற்கு மகுடம் வைத்தார் போதுள்ளது. திரு. டி. சோமசுந்தரம் என்ற தமிழ் எழுத்தாளர், லெவ். யின் 'துப்பறியும் அதிகாரிகளின் குறிப்புகள்', ஷோலகல்வின் கதைகள், ஷராப்ரஷி தவ்லின் 'வெற்றியாளர்கள்', பரிஸ் பொலுவோயின் 'உண்மை மனிதன்', புருஷேயஸேன்ஸ்கியின் 'மனிதனின் மறுபிறப்பு', திருமதி பாஸ்-அவியெவாவின் 'மண்கட்டியைக் காத்து அடித்துப் போகாது', விளாஸ் திஸ்லாவித்தோவின்

‘சாவுக்கே சவால்’, பரீஸ்வஸீ லியேவ்ஸின் ‘அ தி க ல ல யின் அமைதியில்’, கன்ஸ்தன்டின் லீமனவ்ஸின் ‘போர் இல்லாத இருபது நாட்கள்’, லேர்மன் தவ்ஸின் ‘நம் காலத்து நாயகன்’ ஆகிய படைப்புகளை மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

இவ்வாறு சோவியத் நாட்டு இலக்கியங்கள் தத் துவ சித் தாந்த நூல்கள் இன்று தமிழிற் பெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்து கொண்டே இருக்கின்றன. ‘பிற நாட்டு நற் சாத்திரங்கள் நூல்கள் தப் பிற் கொணரவேண்டு’ என்ற பாரதியின் கனவு நடை

முறைசாத்தியமாகிக் கொண்டே வருகின்றது.

இத்தகைய மொழிபெயர்ப் புள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களும் வாசகர்களும் ருஷ்ய, சோவியத் எழுத்தாளர்களையும் சோவியத் மக்களையும் புரிந்து கொள்ள உதவும் சாதனங்களாகும். அது போன்றே தமிழ் இலக்கியங்களும் கணிசமான அளவு ருஷ்ய சோவியத் மொழியில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. தொடர்ந்தும் இப்பணியினைச் சோவியத் நாடு புரிந்து வருவதானது ருஷ்ய, சோவியத், தமிழிலக்கிய வளத்துக்கு உரமூட்டுவதாகும். *—

பாட்டும் பயனும்

பாட்டால் நிதம்மக்கள் பயனை அடைவதற்கு வேட்கையொடு கவிஞர் துணிந்தார் — அந்தப் பாட்டால் இங்குவொரு படையத் திரட்டுதற்கும் பாட்டைத் துணையாய் அணிந்தார்.

பாட்டைப் படைத்தென்ன பயனை அடைவீரென கேட்டோர் எமக்குள்ளே குறைந்தார் — எங்கள் பாட்டால் ஏற்படும் பயனைக் கண்டவர்கள் ஓட்டம் பிடித்தின்று மறைந்தார்.

‘பாட்டால் இவ்வுலகை பாவித்திடு’ வென்று பாட்டுக்கொரு புலவன் மொழிந்தான் — அதைக் கேட்டுக் கவிஞர்பலர் கிளர்ந்து புலமையினை ஏட்டில் கவிதைகளாய் பொழிந்தார்.

செஞ்சொற் கொண்டு அவர் செய்யும் கவிதைகளில் நெஞ்சம் இழந்துபலர் நின்றார் — எமக்குள் வஞ்சம் நிறைந்தவர்கள் வார்த்தைப் பொறிகளினால் அஞ்சி நெடுந்தாரம் சென்றார்.

இன்றும் எமக்குள்ளே இருந்து சுரண்டுபலர் குன்றாய் உயர்வதனைக் கண்டார் — கவிஞர் ஒன்று திரண்டெங்கள் உழைப்பைச் சுரண்டுவோரை வென்று விடப் பாடல் தந்தார்.

இன்னும் பொறுப்பதற்கு இடமே இல்லையென உன்னிக் கவிஞர்பலர் எழுந்தார் — அவர் பண்ணும் கவிதைகளில் பாயும்சுட ரொளியில் மண்ணில் கொடியோர் பலர் விழுந்தார்.

அன்பு முகைதின்

ஒரு கடிதம்

சென்ற ஜூன் மாதம் ஆசிரியத் தலையங்கத்தைப் படித்துப் பார்த்தேன். அதைப் படித்தவுடன் அதை எழுதிய ஆசிரியரின் கரத்தை முத்தமிடலாம்போல மனதிற்குள் தோன்றியது எனக்கு.

காரணம் இன்றைய வட பிரதேசத்தில் எரியும் பிரச்சினை யாக விளங்கும் சாதித் தமிழர்த் தாண்டவ எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் அடி நாத்தத்தையே தொட்டுக் காட்டியிருந்ததுதான்.

தமிழ் மக்களின் ஆத்மாவையே நாசப்படுத்தி வக்கரிக்கச் செய்யும் இந்தச் சாதிச் சனியனை ஒழிக்க ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும் அவர்களது ஸ்தாபனங்களும் மாத்திரமல்ல, சகல ஜனநாயக சக்திகளும் இயக்கங்களும் ஒன்று திரள வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினை பற்றி அவமானப் படுபவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களல்ல. நல்லெண்ணெயும் உயர்ந்த கருத்துக்களுமுள்ள உயர் சமூக மக்களே வெட்கப்பட வேண்டும். எனவே அவர்களுக்குத்தான் இந்தப் பிரச்சினையில் பாரிய பொறுப்புகளுண்டு.

காந்தியடிகள் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவரல்ல! அதே போல பெரியார் ஈ.வே.ரா. வும் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகப் பகுதியிலிருந்து வந்தவரல்ல. இவர்கள் ஆன்ம சுத்தியுடன் இந்தச் சாதிச் சனியனை எதிர்த்து எத்தகைய போராட்டங்களை நடத்தி உள்ளனர் என்பதைச் சரித்திரம் அறியும். இவர்களைப் போன்ற தீரம் மிக்க தலைவர்கள் நம் மத்தியில் இல்லையோ என்ற சந்தேகம் நமது மக்கள் மத்தியில் இன்று பலமாகக் கேட்கப் பின்புறது.

துணிச்சலும் ஆத்ம விசுவாசமும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கச் சகல வழிகளிலும் ஈடு தொடுக்கும் புத்திசாதுர்யமும் கொண்ட பல கனவான்கள் இன்று நம்மிடையே இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் இவர்கள் முன் வருவதில்லை. காரணம் சமூகத் திற்கு இவர்கள் அனாவசியமாகப் ஒதுங்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு நேர்மையான மனித உரிமைக் கோரிக்கையில் இவர்கள் பங்கு கொள்ளவில்லை என்றால் இவர்களது கல்விக்கு என்ன மதிப்பு இருக்கப் போகின்றது? கட்சிகளின் மத்தியில் அபிப்பிராய வித்தி யாசங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த விவகாரத்தில் எந்தக் கட்சிக்குமே அபிப்பிராய முரண்பாடு இருக்க நியாயமில்லை. எனவே இந்தப் பிரச்சினையில் சகலரும் ஒருங்கிணைந்து இந்தச் சாதிச் சனியனை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டியது தலையாய கடமையாகும்.

இந்த நாட்டில் மல்விகை போன்ற ஓர் ஏடு தரம், குணமிக்க தலையங்கத்தை எழுதி நல்லவர்களின் மனச் சாட்சியை உசுப்பி விட்டிருக்கின்றது. எழுத்தாளனின் பேர எத்தகைய கூர்மை பெற்ற ஆயுதம் என்பதற்கு அந்தத் தலையங்கமே நல்ல சாட்சியாகும். பிரச்சினைகளை மூடி மூடி வைத்து நம்மைப் புனிதர்களாகக் காட்டுவதை விட, உள்ளீட்டை வெட்டிக் கீறி அழுக்குகளை அகற்றுவதன் மூலமே சமூகத்திற்குச் சரியான பாதையைக் காட்டலாம் என நம்புகின்றேன்.

அச்செழு

சி வி- தம்பையா

இந்து மாகடலும்
'சால்ட் - 2' ஒப்பந்தமும்

எஸ். பி. அமரசிங்கம்

ஜனாதிபதி கார்ட்டடும் ஜனாதிபதி பிரஷ்னேவும் ஜூன் 18ம் தேதி வியன்னாவில் கையெழுத்திட்ட 2-வது 'சால்ட்' ஒப்பந்தமானது, முக்கியமாக அந்த இரு நாடுகளுக்குமிடையே ராணுவ சமநிலையை ஏற்படுத்துவதற்காகவே செய்துள்ள ஒப்பந்தத்தானாகும். இந்து மாகடல் அமைதி மண்டலமாக்குவது பற்றிய ஐ. நா. பொதுச்சபையின் தீர்மானத்தை செயல்படுத்துவதில் அக்கறை உள்ள அனைவருக்கும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

2-வது சால்ட் ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப் படுவதற்கு சுமார் ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால், கூட்டுச் சேரா நாடுகளது இணைப்புக் குழுவின் அமைச்சர்கள் கூட்டம் கொழும்பில் நடைபெற்ற பொழுது, இந்து மாகடலின் 5-வது கடற்படை அமைக்கவும், ஏற்கனவே உள்ள தியகோ கார்சியா போன்ற தளங்களை வளப்படுத்தவும் அமெரிக்கா செய்த முடிவை அக்கூட்டம் கண்டித்தது.

இந்து மாகடலில் அந்நிய தளங்களும், ராணுவ தளவாட சப்ளை வசதிகளும், அணு ஆயுதங்களும் மற்றும் பேரழிவு ஏற்படுத்தும் ஆயுதங்களும் இருப்பதை இறுதி அறிக்கை உறுதிப்படுத்துகிறது. இந்து மாகடலை சமாதான மண்டலமாக்கும் அடிப்படையில் பேச்சுக்களை மீண்டும் துவக்குமாறு அமெரிக்காவையும் சோவியத் யூனியனையும் அந்தக் குழு கேட்டுக் கொண்டது.

'3-வது சால்ட்' ஒப்பந்தம் வெற்றிகரமாகக் கையெழுத்திடப் பட்டதானது, இந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு ஒரு புது நம்பிக்கை ஊட்டியுள்ளது. '3-வது சால்ட்' ஒப்பந்தத்தை சாத்தியமாக்கிய ஒத்துழைப்பு உணர்வு, இந்து மாகடலிலும் அதைச் சுற்றி உள்ள பகுதிகளிலும் பதற்றத்தையும் ராணுவ, கடற்படை நடவடிக்கைகளையும் குறைப்பது பற்றிப் பேச அமெரிக்காவையும் சோவியத் யூனியனையும் ஒன்று கேர்க்குமென்று அவர்கள் நம்புகின்றனர். '2-வது சால்ட்' ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடுவதற்குப் பல கஷ்டமான பிரச்சனைகளைச் சமாளித்த அமெரிக்கா, தன் தவறிலேயே ஓராண்டுக்கு முன் நிறுத்தப்பட்ட இந்து மாகடல் பற்றிய பேச்சை மீண்டும் துவக்க முடியாது என்பதற்குக் காரணமில்லை.

படைக் குறைப்பையும் ஆயுதக் கட்டுப்பாட்டையும் எதிர்க்கும் தீய சக்திகள் உலகத்தில் உள்ளன. சோவியத் யூனியனை விட அமெரிக்கா தன் ராணுவ பலத்தை அதிகமாகப் பெருக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு புதிய ஆயுத போட்டியைத் துவக்கவும், அதிக ராணுவச் செலவுக்காகப் பணம் கிடைக்கச் செய்யக் கெடுபிடிப் போர் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவும் வசதியாக '2-வது சால்ட்' ஒப்பந்தம் தோல்வி அடை வேண்டுமென்று இந்தத் தீய சக்திகள் விரும்புகின்றன.

இந்தோ சீன அகதிகள் பிரச்சனை பற்றிய
கூப்பாடு ஏன்?

ஏ. ல்லர்ந்தியேவ்

இந்தோ சீன அகதிகள் பற்றிய கூப்பாட்டை மேலைய ஏடுகள் எழுப்பியுள்ளன; பிறர் மீது பழி சுமத்த வேண்டும் என்ற நோக்குடன் செய்யப்படும் இந்தப் பிரசாரம், வியத்நாமிய—எதிர்ப்புப் போக்கில் செல்லுகிறது என்பது வெளிப்படை.

வியத்நாமுக்கு எதிராக சீன ஆக்கிரமிப்புத் தொடங்க முன்னர், வியத்நாமிலிருந்து வெளியேறும் அகதிகளின் தொகை அதிகரித்தது. அன்றைய அகதிகளில் பலர் சீன வம்சாவளியினராக இருந்தது. தற்செயலானதல்ல.

இந்தக் கூப்பாட்டுப் பிரசாரத்தைத் தீவிரமாகப் பீகிங் ஆதரிப்பதும் தற்செயலானதல்ல. 'சீன—வியத்நாம் போர் உடனடியாகத் தொடங்கும்' என்ற 'நம்பகமான பிரசாரம்' சீன ஏஜென்டுகளால் சீன வம்சாவளியினரிடம் செய்யப் பட்டிருந்தது, அந்தப் போரின் போது, வியத்நாமில் வசிக்கும் சீனர்கள் வியத்நாமிய அதிகாரிகளால் 'கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுவர்' என்றும் சீன ஏஜென்டுகள் பிரசாரம் செய்தனர். 'உங்கள் தாய்நாடு உங்களை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கிறது. தாயகத்திற்கு உடனே திரும்பாவிட்டால், நீங்கள் துரோகிகளே' என்ற பிரசாரத்தையும் அவர்கள் முடுக்கி விட்டனர்.

எனவே, சீன 'வம்சாவளியினர் வியத்நாமிலிருந்து பெருமளவில் வெளியேறத் தொடங்கினர். இதைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பீகிங் ஆட்சியாளர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். 'சீனாவில் வியத்நாம்—எதிர்ப்புப் பிரசாரத்தைத் தூண்டி விடவும், அயல் நாட்டினர் மத்தியில் வியத்நாமின் கொள்கையை இழிவு படுத்தவும், அவர்கள் முனைந்தனர். இதற்கிடையில் சீன அகதிகளில் பலர், சீன ராணுவத்தில் சேர்ந்தனர். 'வியத்நாமுக்குப் பாடம் கற்பிக்க'த் துடித்த பீகிங். அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது.

வியத்நாம், கம்பூசியா, லாவோஸ் ஆகியவற்றின் சமாதானக் கொள்கையின் பால் அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தவும், இந்தோ சீன நாடுகளுக்கும் 'தென்கிழக்கு ஆசிய சங்க' நாடுகளுக்கும் இடையே உருவாகி வரும் ஒத்துழைப்பைத் தடுக்கவும், இத்தகைய வியத்நாம்—எதிர்ப்புப் பிரசாரம் தூண்டி விடப் பெற்று உள்ளது.

அகதிகள் பிரச்சனையானது 'தென்கிழக்கு ஆசியசங்க' நாடுகளைக் கடுமையாகத் தாக்குகிறது. இந்த நாடுகளின் மீதான நல் லெண்ணத்தை வியத்நாமும், கம்பூசியாவும், லாவோசும் பலமுறை தெரிவித்துள்ளது. இந்தப் பிராந்திய நாடுகளுடனும், அகதிகள் சம்பந்தமான ஐ. நா. ஹை கமிஷனர் நிர்வாகத்துடனும், இந்தப் பிரச்சனையில் முன்னைப் போலவே இப்போதும் ஒத்துழைக்க வியத்நாம் தயாராக இருக்கிறது என்று, வியத்நாம் ஆய்வுறை அமைச்சகம் அண்மையில் அறிக்கை விடுத்துள்ளது.

ஈழத்துத்
தமிழ் நாடக உலகு

சமத்துத் தமிழ் நாடகம் பற்றிப் பரவலாகவும், ஆழமாகவும் இன்று பேசப்படுகின்றது. இவ்வண்ணம் பேசப்படுவது சமத்து நாடக வரலாற்றில் புதிய ஒரு செய்தியன்று. நமது நாடக வரலாற்றைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கும் போது இத்தகைய நாடக ஆர்வமும், நாடகத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான முயற்சியும் காலத்துக்குக் காலம் நாடக ஆர்வலர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. அவர்களின் முயற்சியினால் சமத்துத் தமிழ் நாடக உலகு தன்னளவில் சிறு வளர்ச்சியையும் கண்டுள்ளது. நாடகம் பற்றிய இன்றைய ஆர்வமும், பேச்சுகளும் மேலும் நம்மை வளர்ச்சிக்கு இட்டுச் செல்ல உதவும். இது வரலாறு தந்த பாடம்.

சமத்திலே தமிழ் நாடகங்
களே இல்லை என்பவர் சிலர்.
சமம் தன்னளவில் தனக்கென்று
ஒரு நாடக மரபினை வளர்த்து
ள்ளது என்பர் சிலர். இரு
சாரார் கூற்றுக்களிலும் உண்மை
யில்லாமல் இல்லை. சமத்தில்
நவீன நாடக அரங்கு பற்றிய
சிந்தனை வளர்ச்சி பெற்ற அளவு

வக்கு நாடக எழுத்து இங்கு வளர்ச்சி பெறவில்லை. இதனாலேயே இந்திரா பார்த்தசாரதி, தர்மசிவராமு போன்றோர் நாடகங்களும் பிறமொழியிற் சிறந்த நாடகாசிரியர்களின் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட நாடகங்களும் இன்று மேடையிடப்படுகின்றன. 1960 களிலும் இந்த தகைய முயற்சிகள் தமிழ் நாடக உலகில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இம் முயற்சிகள் யாவும் உலக நாடக இலக்கியத்துடன் தமிழ் நாடகங்களை ஒப்ப நோக்கி அதற்குத் தகப்பம் வரள எடுக்கும் முயற்சிகளாகும்.

இதே வேளையில் நமக்கென்று ஒரு நாடக மரபு உண்டென்பதையும் நாம் மறக்கலாகாது. அதுவே நமது நாட்டுக் கூத்து மரபாகும். ஈழத்தின் தமிழர் வாழ் பிரதேசங்களில் அவ்வப்பிரதேச வேறு பாடுகளுக்கியைய இம் மரபுகள் சிற் சிற்றிது மாறி இருப்பினும் இன்று மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், மன்னார், முல்லைத்தீவு, மலைநாடு ஆகிய பிரதேசங்களில் இன்றும் நாட்டுக் கூத்துகள் ஆடப்பட்டு வருவது நாம் அறிந்ததே. நில

தேவியம்மாபுடி ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நரசிம்
சுவாமி நாயக்கர் நாயுடு
செய்த பண்பாட்டினை நன்கு

[illegible]

* பகிஷ்ஞகிஷ்ஞகஸி நமத்
 துள ஸபத்தகலக * வாஸத்தி
 கிளிந ஸபத்திபாஸுயி ஸஸஸா
 ரா ஸப ருத்ரிபா கலக * வாஸ
 பாக த்யூஸ நிந * நாமஸககிஷ்
 ஸுசுரிபாமலகி ஸுத்ரிபாஸுயி
 பக்யூஸ நயுபா * ஸஸஸாஸபா

தமிழ் மொழியைப் பற்றி எழுதியுள்ள
தமிழ் புத்தகங்கள் மூன்று - ஊரை
நாளைத் தவிர்த்து நான் பற்றி
நாளைக்கு ஒரு
தமிழ் மொழியைப் பற்றி எழுதியுள்ள
தமிழ் புத்தகங்கள் மூன்று - ஊரை
நாளைத் தவிர்த்து நான் பற்றி
நாளைக்கு ஒரு

மேகநாதன் . க . ஸ்ரீராமன்

மாண்புமிகு

அரசாங்க அமைச்சர் முன்னிலையில்
கருத்துரைக்கப்பட்டிருப்பதால்
நான் இது பற்றியும் அரசாங்கத்தின்
முன் குறிப்பிட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.
இந்த விஷயம் குறித்து அரசாங்கத்தின்
தீர்மானம் என்ன?

[illegible][illegible]

கேள்விகள் புதுமையாக இருக்கட்டும்.— தரமானவையாக அவை அமையட்டும். உங்களது கேள்வியின் பச்சை எழுது பதிலுக்கு உற்சாகமூட்டட்டும்.

பெரிய கேள்வி

* கேள்வி — பதில் எழுதுகின்றீர்களே. நீங்கள் மற்றைய சஞ்சிகைகளில் வரும் கேள்வி பதில்களைப் படிப்பதுண்டா? அப்படியானால் எந்தக் கேள்வி பதில்களை விரும்பிப் படிப்பீர்கள்?

மன்னார். ம. சத்தியதாசன்

எனக்குப் பிடித்த கேள்வி பதில் 'அரக' வினுடையதுதான். குமுதத்தில் அது வந்தபோது தவறாமல் படிப்பதுண்டு. இப்பொழுது டி. ஆர். ஆர். எழுதும் அலிபாபா கேள்வி பதிலை விரும்பிப் படிப்பதுண்டு. அவரது பதில்களும் சமீபத்தில் தனி நபர் தாக்குதல்களாக இருப்பது எரிச்சலை மூட்டுகின்றது. தரம் குறைந்து விட்டது. 'சாவி'யின் கேள்வி பதில், மணியன் பதில் கல்கண்டு கேள்வி — பதில் எல்லாமே படிப்பதுண்டு. கேள்வியும் பதிலும் அல்ல முக்கியம். அதிலிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய தகவல்தான் முக்கியம். அப்படியான தரமான தகவல்கிடைக்கக் கூடிய கேள்வி — மதில்கள் இன்று அருகியே வருகின்றன.

* உங்களுக்கு மிக நெருக்கமான — மிகவும் பிடித்தமான எழுத்தாள நண்பர்கள யார், யார்? முதுர். த. நிர்மலா

எல்லா எழுத்தாளர்களும் எனது நெருங்கிய நண்பர்கள் தான். பல எழுத்தாளர்கள் எனது காரியாலயத்திற்கு அடிக்கடி வந்து போகின்றனர். எனவே இவர்தான் எனச் சுட்டிக் சொல்ல முடியாது. எல்லா எழுத்தாளர்களுக்கும் ஒன்று தெரியும். தங்களது உரிமைக்காகக் குரல் எழுப்பும் ஒரு ஜீவன் என்கின்ற முறையில் சகல எழுத்தாளர்களும் என்னிடம் அன்பு செலுத்துகின்றனர். அதே போல என்ன வித்தியாசங்கள் இருந்த போதிலும் என்னை விகவசிக்கின்ற நண்பர்களை நானும் நேசிக்கின்றேன்.

* வெளிநாட்டில் உள்ள மல்லிகை வாசகர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள மல்லிகை வாசகர் வட்டம் போன்ற அமைப்பு மூலம் முகவரிகளை மல்லிகையில் வெளியிட்டால் என்ன?

மட்டுவில். சி. சதாசிவம்

முதலில் உள்நாட்டிலுள்ள மல்லிகை வாசகர்களை ஒழுங்காகத் தொடர்பு கொள்ளும் வேலையை ஆரம்பிப்போம். 15-வது ஆண்டு மலர் வேலை முடிந்ததின் பின்னர் மல்லிகை வாசகர்களைச் சந்திக்க நாடு பூராவும் ஒருதடவை சென்று வரலாம் என எண்ணுகின்றேன். அதன் பின்னர் தமிழகம் செல்லத் திட்டம். இது முடிந்த பின்னர் உங்களது ஆசை நிறைவேற்றப்படும்.

* நீங்கள் இவ்வளவு கடுமையாகச் சாடி எழுதியும் மிக அழுத்தமாக மேடைகளில் கருத்துச் சொன்ன பின்னரும் எழுத்தாளர்கள் உங்களை நேசிக்கின்றார்களா? அப்படியானால் அதன் இரகசியம் என்ன?

இணுவில். க. மார்க்கண்டு

நான் எவ்வளவு காத்திரமான கொதிப்புடன் கருத்துக்களைச் சொன்னாலும் எனது இதயத் தூய்மையைப் புரிந்து கொண்டலர்கள் என்பது ஆத்திரப்பட மாட்டார்கள். என்னைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் ஒன்றுமே தெரிந்து கொள்ளாதவர்களே! எனது கண்டனங்களுக்குப் பின்னே எந்த விதக் கல் மிஷமுமில்லை என்பதை என்னை விட அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும்.

* உங்களுக்குக் கோபம் வந்தால் என்ன செய்வீர்கள்?

மானிப்பாய். அ. தயாபரன்

எனக்குக் கோபமே வருவதில்லை. அப்படி என்னை மீறிக் கோபம் வந்தால் மனதிற்குள் ஒன்று இருண்டு எனக் கோபம் அடங்கும் வரை என்னைத் தொடங்கி விடுவேன். கோபம் ஆறிவிடும். இதில் உண்மை என்னவென்றால் நான் கோபித்

தத் தக்கதான தகுதி சில்ரிடம் இருப்பதேயில்லை!

* சமீபத்தில் படித்த நல்ல நாவலைப் பற்றிச் சொல்ல முடியுமா?

கொழும்பு - 6. த. மனோகரன்

பதில் சொல்வதற்காகவே நான் அடிக்கடி படிக்க வேண்டும் போலத் தெரிகிறது. நான் சமீபத்தில் படித்த நாவல் வெங்கடேஸ் மட்கூல்கர் எழுதிய 'பங்கர்வாடி' மராட்டி நாவல். நல்ல வார்ப்பு! அருமையான பாத்திரப் படைப்பு, அழகான நடை. இருந்தும் பொன்னிலனின் 'கரிசல்' நாவல் தரமானது. அதன் சமுதாயப் பார்வையும் கூர்மையான சமூக மாற்ற உள்வீடும் மராட்டி நாவலில் இல்லை. படிக்க வேண்டிய நாவலில் ஒன்று பங்கர்வாடி.

* சுய சரிதம் எழுதுவதாகப் பீற்றித் கொள்ளுகின்றீர்களே. நீங்கள் என்ன காந்தி, நேருவென்ற நினைப்பா? இதனால் என்ன லாபம்?

அளவெட்டி. ச. தனராஜா

இமயமலையில் எல்லாரும் ஏறிவிட முடியாது. ஆனால் நமது சிவனெளிபாத மலையில் நம் மால் ஏற முடியுமல்லவா? காந்தி, நேருவைப் போல வர நினைத்து வாழ்ந்துவிட முடியாது. இந்த ஜீவாவைப்போல வந்துவிட முடியுமல்லவா? அதுதான் எனது ஆசை. நான் படைக்கும் பாத்திரங்களைப் போலவே நான் ஒரு சாதாரணன். ஏன் எனது வாழ்க்கை அனுபவங்கள் இளந் தலை முறைக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அமையக் கூடாது? வால்ட் டிஸ்னியைப் பாரி, சார்லி சப்பீலி

யங்கனையும் தன் நண்பனிடம் ஆதியோடந்தமாகக் கூறினான்.

கிழவன் கூறிய விவரங்களை எல்லாம் கவனமாகக் கேட்டு வந்த பழைய நண்பன் இவ்வாறு சொன்னான்:

‘கவலைப்படாதே, உனக்கு நான் உதவி செய்கிறேன்! இனி மேலாவது உஷாராக இரு. அப்படிச் செய்தால் உனக்குக் கஷ்டம் ஏதும் வராது. நான் சொல்லுவதைக் கவனமாகக் கேள். என்னிடம் பழைய பெட்டி ஒன்று இருக்கின்றது. அதை உனக்குத் தருகிறேன்’

‘எனக்குப் பெட்டி எதற்கு?’

‘கொஞ்சம் பொறு. இன்னும் நான் சொல்லி முடிக்க வில்லை! உனக்கு எத்தனை குழந்தைகள் இருக்கிறார்களோ, அத்தனை சாஸிகளைத் தயார் செய்து கொள். ஒவ்வொரு பிள்ளையின் வீட்டுக்குச் செல்லும்போதும் அவர்கள் முன்னிலையில் ஒரு சாவியைச் சுழற்றிக் காட்டு. அவர்கள் இந்தச் சாவி எதற்காக என்று கேட்பார்கள். உனது செல்வங்களை எல்லாம் ஒளித்து வைத்துள்ள ஒரு பெட்டியின் சாவி இது என்று அவர்களிடம் சொல்லு. நீ இறக்கும் போது இந்தச் செல்வங்களை அனைத்தும் அவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கும் என்றும் கூறு’

கிழவன் நண்பனிடமிருந்து பழைய பெட்டியை வாங்கிக் கொண்டான். அதற்கு ஐந்து சாஸிகளையும் தயாரித்துக் கொண்டான். பிறகு அவன் தனது மூத்த மகனின் வீட்டிற்குச் சென்றான். தக்க சமயம் வந்ததும் அவன் சாவியை எடுத்துச் சுழற்ற ஆரம்பித்தான்.

மகன் சாவியைக் கவனித்து விட்டு, அது எதற்காக என்று கேட்டான்.

‘என் செல்வங்களை எல்லாம் ஒளித்து வைத்திருக்கும் பெட்டி பின் சாவி இது. நான் செய்த பிறகு இந்தச் சொத்துகள் எல்லாம் உனக்குத்தான். நீ விரும்பினால் சாவியை இப்போதே உன்னிடம் கொடுத்து விடுகிறேன். மிகவும் பத்திரமாக வைத்திருந்து நான் மரணப்படுக்கையில் இருக்கும்போது, பெட்டி எங்கே இருக்கிறது என்று உனக்குக் கூறுகிறேன்’

இந்தச் சொற்களைக் கேட்டதும் மகனும் மருமகனும் அடியோடு மாறி விட்டார்கள். கிழவன்மீது என்றும் இல்லாத வாறு அன்பைப் பொழிய ஆரம்பித்து விட்டார்கள்! கிழவன் வெளியே சென்றுவர வேண்டும் என்று கூறியபோது மகன் அவனுக்குத் தனது புதிய ஆடைகளை அளித்து இவ்வாறு சொன்னான்:

‘நீங்கள் நடந்து போக வேண்டாம். உங்களுக்காகக் குதிரையைக் கொண்டுவரச் சொல்கிறேன்’

ஏதோ மிக முக்கியமான ஒரு மனிதரைப் போல அவன் தன் தந்தையைக் குதிரையில் அழைத்துச் சென்றான். இதை எல்லாம் பார்த்த அவனுடைய சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் தங்களுக்குள் நினைத்துக் கொண்டார்கள்.

‘ஓ, வெளிக்குத் தெரிவது போல் அப்பா அப்படி ஒன்றும் ஏழையல்லப் போலும்! இல்லை என்றால் அண்ணன் அவருக்கு இவ்வளவு உபகாரம் செய்ய மாட்டான்!’

இப்போது அவர்கள் கிழவனைத் தங்கள் வீட்டிற்கு வரும் படி வருந்தி வருந்தி அழைக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

இவ்வாறு கிழவனுக்கு ராஜ உபகாரம் நடைபெற்றது.

கடைசி மகன் ஒரு தையற் காரனை அழைத்து வந்து, அப்

பாவுக்கு அருமையான கம்பளி ஆடை தைத்துத் தரும்படி கூறினான். இரண்டாவது மகன் செருப்புக் கடைக்குச் சென்று அப்பாவுக்கு நேர்த்தியான புதிய பூட்சுகளுக்கு ஆடர் கொடுத்துவிட்டு வந்தான். மூத்தமகன் தனது தந்தைக்கு விலை உயர்ந்த மென் மயிர்த் தோல் மேல்கோட்டு வாங்கிக் கொடுத்தான்.

சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கிழவன் நோய்வாய்ப்பட்டான். மரணம் நெருங்கி விட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட அவன் தனது பிள்ளைகளை அழைத்து வட்டார நிதிமன்றத்தில் பெட்டி பத்திரமாக இருக்கிறது என்றும், அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒரு சாவி இருக்கிறது என்றும் தெரிவித்தான்.

பிள்ளைகள் தமது தந்தையை மிகவும் சிறப்பான முறையில் அடக்கம் செய்தனர். மறுநாள் காலை அவர்கள் நிதிபதிகளையும், பத்திரம் எழுதுபவர்களையும், வட்டாரப் பெரிய தனக் காரனையும் அழைத்து வந்தனர். ஒரு போலீஸ்காரனையும் பெட்டிக்கு அருகில் உருவிய வாளுடன் காவலுக்கு நிறுத்தினர். பிறகு செல்வத்தைத் தம்மிடையே நியாயமான முறையில் பகிர்ந்து கொள்வதற்காகப் பெட்டியைத் திறந்தனர்.

பெட்டிக்குள் ஒரு பிச்சைக் காரனின் தடியும், குறிப்பு ஒன்றும் மட்டுமே இருந்தன.

அந்தக் குறிப்பில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது: ‘கிழவன் தனது குழந்தைகளை நேர்மையானவர்களாகவும், பெருமிதத்துக்குரியவர்களாகவும் வளர்த்து ஆளாக்கவில்லை. ஆதலால் அவனை இந்தத் தடியால் கொண்டுதான் அடிக்க வேண்டும்’

ஒரு கருத்து

ஆண்டுமலர் தயாராகின்றதை எதிர்பார்த்து மகிழ்ச்சி. ஜூன் மாத மல்லிகை கனமானதாகவும் (விஷயங்களில்) சுவையானதாகவும் இருந்தது. யோகநாதன் எழுதிய ‘தொடங்கி விட்டார்கள்; இதையே தொடராதிர்கள்’ என்ற கட்டுரை அவசியமானது, அருமையானது.

நீங்கள் முன்பொருமுறை கோள்வி — பதிலில் எழுதி இருந்ததை யோகநாதன் கட்டுரையில் விபரமாக விளக்கி எழுதியிருந்தார். அவருக்கு எனது நன்றிகள்.

இப்படியான ‘அறிவாளிகளை’ அழைப்பிப்பவர்களும் அவர்களுக்குத் தெரிந்த துறைகளிலேயே பேச்சுச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் ‘ரசிகர்களுக்குக் கொஞ்சம்வசதியாக இருக்குமே’.

உங்களது சுயசரிதையை மல்லிகையிலேயே தொடராக எழுதுவீர்களா? கடந்த கால அரசியல், சமூகப் பிரச்சினைகளையும் அவற்றிலே படைப்பாளிகளின் சுரப்புகளையும் தெளிவாக அறிய இந்தச் சுயசரிதம் உதவும் என்ற நட்பிக்கை எனக்கு உண்டு. பொய்மைகளும், இட்டுக் கட்டுகளும், அதித கற்பிதங்களும் நிறைந்து சுவாரஸ்யமாக நாவல் போல, கதை எழுதுவது போல சுயசரிதை படைப்போர்கள் மனையில் தங்களைப் போன்வர்களின் படைப்புக்கள் — சுயசரிதம் வந்தால் தான் இந்தத் துறைக்கு ஒரு ஆரோக்கியம் உண்டாம் என்பது எனது எண்ணம். அதை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன்.

எஸ். கே. விக்னேஸ்வரன் குடத்தனை.

ஆரம்பம்

இலவசமாய்

மருத்துவ மனைகள்

இருந்தும்

எங்களது வர்க்கத்தின்

ஜனப்புகள்

வீதியிலும் பஸ்களிலும் கூட
நடைபெறுகின்றன.

சி. இரா. தனபாலசிங்கம்

ஆனால் அது வேறு விதமான
துணிச்சல்; அசட்டுத் துணிச்
சல்; மூடத் துணிச்சல். 'நான்
லாண்டிரிக் கணக்கை எழுதினால்
கூடப் பிரசுரிக்கத் தயாராக
இருக்கிறார்கள்' என்று சொல்
லும் கஜாதாவின் துணிச்சல்;
மக்களை மக்குகள் என்று கரு
தும் மண்டைக் கழுவம் பிடித்த
விசர்த் துணிச்சல்; வாணிகப்
பரிகிலர்களின் துணிச்சல்!

3

நல்ல காலமாக இலங்கை
எழுத்தாளர்களிடையே வாணி
கப் பரிகிலர்கள் என்று கருதப்
படக்கூடியவர்கள் இல்லை என்றே
சொல்லி விடலாம். அப்படி
இருந்தாலும் அவர்கள் விரல்
விட்டு எண்ணிவிடக் கூடியவெரு
சிலரே எனலாம். இது நமக்
கெல்லாம் ஆறுதல் தரக்கூடிய
நல்ல செய்தி. நாமெல்லாம்
பெருமைப்படக் கூடிய செய்தி
யும் ஆகும்,

ஆனால், நாம் ஒன்றை
மறந்துவிடக் கூடாது. பெருஞ்
சித்திரஞர் காலத்தைவிட
இன்று வாணிகப் பரிகிலராக
மாறும் ஆபத்துகள் அதிகமா
யுள்ளன. நம் எழுத்தாளர்க
ளுக்கு. ஏனென்றால், முன் எப்
போதும் இல்லாத அளவுக்கு
எந்திரத் தொழில்கள் பெருகி
யுள்ளன. நுகர்ச்சிப் பண்டங்
கள் பெருந்தொகையில் உற்
பத்தியாகின்றன. இவற்றை
விடைப்படுத்தி இலாபஞ் சம்பா
திக்க, கடுமையான போட்டி
நிலவுகிறது. போட்டியின் நடுவே
வணிக வெற்றியை நிச்சயப்
படுத்த விளம்பரங்கள் அவசிய
மாகின்றன. விளம்பரங்களை
ஏந்தும் சாதனங்களாக, வணிக
ரீதியான ஏடுகளும் இதழ்களும்,
வானொலியும் தொலைக்காட்சியும்
உதவுகின்றன. இவையே வணிக
ப் பண்டங்களாகவும் அதே
வேளையில் கலை இலக்கிய ஊட
கங்களாகவும் அமைந்து விடு
கின்றன இந்த நிலையிலே கலை
இலக்கியமும் விளம்பர வணிக
மும் இரண்டறக் கலந்து அத்து
விதமாகி உள்ளன என்பது
பிழையாகாது. இந்த நிலை,
நமது இலக்கிய வரலாற்றில்
முன் எப்பொழுதும் இல்லாத
ஒரு புதிய நிலை. நவீன காலத்
துக்கே உரிய ஒரு தனிச்சிறப்
பியல்பு, வணிகத்தின் வளைப்
பிலிருந்து திமிறிப் பிரிந்து
தப்பிப் பிழைக்கும் வலிமை
நமது கலைக்கும் கலைஞர்களுக்
கும் உண்டா?

'யான் ஓர் வாணிகப் பரி
சிலன் அல்லேன்' என்று பேசும்
ஆற்றலையும் திடநிச்சயத்தையு
ம் நாம் வளர்த்துக் கொள்ள
வேண்டுமே! வளர்த்துக் கொள்
வோமா? எப்படி வளர்க்கப்
போகிறோம்? *

அப்பாவின்

சொத்து

(ஒரு நாடோடிக் கதை)

முன்னொரு காலத்தில் ஒரு
பணக்கார விவசாயி வாழ்ந்து
வந்தான். அவனுக்கு முன்று
புதல்வர்களும் இரண்டு புதல்வி
களும் இருந்தனர்.

அவன் தனது புதல்வர்
களுக்கும் புதல்வியருக்கும் கல்
யாணம் செய்து வைத்தான்.
அவனுக்கு வயதாகி விட்டது.
வேலை செய்ய முடியாமல்
தளர்ந்து போனான். எனவே
தனது பண்ணையை மூத்த மக
னுக்குக் கொடுத்துவிட்டான்.

அவன் தொடர்ந்து பண்ணை
யிலேயே வசித்து வந்தான்.
சிறிது காலம் சென்றது. தந்தை
எப்பொழுதும் தன்னுடனேயே
இருந்து வருவது மகனுக்கு
அலுப்புத் தட்டிவிட்டது.
எனவே, மற்றப் பிள்ளைகளுட
னும் போய் கொஞ்ச நாள்
இருந்துவிட்டு வரும்படி அவன்
தந்தைக்கு யோசனை கூறினான்.

அப்பாவியான தந்தை அவ்
வாறே இரண்டாவது மகனிடம்
சென்றான்.

அங்கு அவன் வந்து சிறிது
காலம்தான் ஆயிற்று. அதற்
குள்ளாகவே மருமகள் முனு
முனுத்தாள். ஒரு வருடம்
ஆயிற்று. கடைசி மகனிடம்
போய்விட்டு வரும்படி அவர்கள்
யோசனை கூறினார்கள்.

ஆக, தந்தை தனது கடைசி
மகன் வீட்டிற்குக் கிளம்பினான்.

அவன் அங்கு வந்து ஒரு
மாதம்தான் ஆயிற்று. கடைசி
மகனின் மனைவி மிகவும் கோபக்
காரியாக இருந்தாள். எந்தநேர
மும் அவனைத் திட்டிக்கொண்டே
இருந்தாள்.

கிழவன் மனம் புண்பட்டுப்
போனான். வேறு வழியின்றி
தனது புதல்விகளுடன் போய்
வசிக்கச் சென்றான்.

அங்கு அவன் ஒரு மகனுடன்
சில வாரங்கள் தங்கியிருந்தான்.
பிறகு மற்றொரு மகனுடன் சில
வாரங்கள் தங்கியிருந்தான்.
ஆனால் அவர்களுக்கு தான் ஒரு
சுமையாக இருப்பதுபோல் அவ
னுக்குத் தோன்றிற்று. எனவே
மீண்டும் அங்கிருந்து புறப்பட்
டான்.

இவ்வாறாக அவன் தனது
பிள்ளைகளில் ஒருவன் வீட்டிற்
ருந்து இன்னொருவன் வீட்டிற்கு
அலைந்து கொண்டிருந்தான்.
அவனது பழைய கோட்டு
நைந்துப் பாய் விட்டது. ஆனால்
அவனுக்கு ஒரு புதிய கோட்டு
வாங்கித்தருவார் யாருமில்லை.

ஒருநாள் கிழவன் தனது
பழைய நண்பன் ஒருவனைச் சந்
தித்தான். நண்பன் கேட்டான்:

'என்ன சமாசாரம் நண்பா?
ஏன் இப்படிச் சந்தனை உடுத்திக்
கொண்டிருக்கிறாய்? நீ நல்ல
வசதியோடு தானே இருந்தாய்?'
பின்னர் கிழவன் எல்லா விஷய

இப்படிப்பட்டவர்களின் கருத்துப்படி, வணிகரீதியில் வெற்றிபெற்ற எழுத்தாக்கங்கள் இலக்கியரீதியிலும் உயர்வானவையே. வாணிகப் பரிசிலர்களான எழுத்தாளர்கள் மாத்திரமன்றி, வாசகர்களும் பொதுமக்களுக்கூட இப்படி எண்ணுவதுண்டு. பேரும்புகழும் பெற்றுவிட்ட எழுத்தாளர்கள் எழுதுவன யாவும் சிறந்தனவாக இருக்கும் என்று நம்பி அவற்றையே மேலும் மேலும் விலை கொடுத்து வாங்கி அவர்களின் வணிக வெற்றியை மேலும் பெருக்குவதுண்டு. வணிக வெற்றியே இலக்கிய வெற்றியும் ஆகுமா? இதுவே நம் முன் உள்ள கேள்வி.

வேறொரு சந்தர்ப்பத்திலே வள்ளுவர் கூறிய குறளொன்று இந்த இடத்திலே நம் நினைவுக்கு வருகிறது.

‘இரு வேறு உலகத்து இயற்கை; திரு வேறு தென்னியர் ஆதலும் வேறு’

திரு வேறு — செல்வம் வேறு; தென்னியார் ஆதலும் வேறு — தெளிந்த மதி படைத்த சிறப்பு உடையவர்கள் ஆவதும் வேறு.

செல்வம் ஒருவனின் மானுடப் பண்புக்கு அளவுகோல் ஆகாது.

அது போலே, வணிக வெற்றி இலக்கியத் திறனின் அளவுகோல் ஆகாது. வணிக வெற்றி வேறு; இலக்கியத் திறன் உடையோன் ஆதல் வேறு.

இப்படி வெறுமனே சொல்லி விட்டுப் போக முடியுமா, இந்தச் சனநாயக சகாப்தத்திலே? இல்லை. வாணிக நயத்தைநாடும் மனப்பான்மை ஒரு படைப்

பாளியின் தரத்தை இழுத்து விழுத்திவிடுகிறது. இது எவ்வாறு ஏன் நடைபெறுகிறது என்பதை நாம் காணுதல் வேண்டும்.

இன்றைய தமிழ் நாட்டில் வாணிக வெற்றி நாட்டமுடைய எழுத்தாளர்கள் என்னென்ன தாக்கங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள்? அவர்களுடைய எழுத்தின் தன்மைகளை நிருணயிக்கும் காரணிகள் எவை? அவர்களை எழுதும்படி கோரி அதற்கு விலை கொடுப்பவர்கள் யார்? அந்த வாடிக்கையாளர்களின் எதிர்பார்ப்புகள் யாவை? அந்த எதிர்பார்ப்புகளை இவர்கள் திருப்திப்படுத்துகிறார்களா?

இவ்வாறான கேள்விகளுக்கு நாம் விடை காண வேண்டும்.

இவற்றுக்கு விடை காண்பதற்கு முன், வணிக வெற்றி எழுத்தாளர்கள் எப்படி உருவாகிறார்கள் என விசாரித்தலும் நன்று. பொதுவாக, பெருஞ் சஞ்சிகைகளில் எழுதுவதன் மூலமே இவர்கள் உருவாகிறார்கள். இச்சஞ்சிகைகள் அநேகமாக மேலை நாட்டுப் பெண்கள் சஞ்சிகை போன்ற சனரஞ்சகமான ஏடுகளின் பகட்டான அம்சங்களைப் பார்த்துப் பின்பற்ற முயல்கின்றன. படங்கள் தொடக்கம் பகடிகள் வரை அவ்வாறு நகல் செய்யப்படுவனவே. நமது வணிக சஞ்சிகைகளுக்கு முன் மாதிரியாக அமையும் மேலை நாட்டுச் சஞ்சிகைகள் பொது சன உளவியல் அடிப்படையிலே திட்டமிட்டு வெளியான அவை மக்களின் பலவீனங்களை இனங்கண்டு கொண்டு அவற்றைத் தம் இலாபநோக்கின்பொருட்டு வேண்டுமென்றே பயன்படுத்தும் உள்நோக்கம் கொண்டவை.

அவ்வாறான நுணுக்க உபாயங்களைக் கையாளும் முன்மாதிரிகளைப் பின்பற்றி, எங்கள் நாட்டு நகர்ப்புறத்து நடுத்தர வருக்கத்து மக்களை இலக்காக வைத்து எய்யப்படும் கண்களே எங்கள் தமிழகத்து வணிக ஏடுகள். அந்த ஏடுகளே எமது வணிக வெற்றி எழுத்தாளர்களின் பயிற்சிக்களம்.

மேற்படி ஏடுகளில் எழுதி எழுதி, சில எழுத்தாளர்கள் நட்சத்திரங்களாக மாறி விடுகின்றனர். அரசியற் செல்வாக்கினாலே நட்சத்திரமாகுவோரும் உண்டு; அதிகார வருக்கத்தினரின் கூட்டுச் சேர்ப்பாலும், பெரும் புள்ளிகளின் தொடர்பினாலும் நட்சத்திரமாகுவோரும் உண்டு. திரைப்படத் தொடர்பினால் நட்சத்திரமாகுவோரும் உண்டு. என்ன மாதிரியோ—தலைகீழாக நின்றோ, தில்லுமுல்லுகள் பண்ணியோ, தொழுது கெஞ்சி நின்றோ, குழ்ச்சி பலவும் செய்தோ—ஒருவர் நட்சத்திரமாகிவிட்டால், அப்புறம் பயமே இல்லை. ‘அப்பாடா’ என்று முச்சு விடலாம். தொடர்ந்து சில காலத்துக்கு அவர் பாடு கொண்டாட்டம் தான்; வெள்ளி திசைதான்!

நட்சத்திர எழுத்தாளர்களை நாடுபவர்கள் பலர் (1) வணிக ஏடுகளின் ஆசிரியர்கள் நாடுவார்கள். (2) மாதமொரு தாவல் வெளியிடும் பிரசுரகர்த்தர்கள் நாடுவார்கள். (3) சினிமாப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் நாடுவார்கள். (4) புதிய புத்தகம் வெளியிட்டு வியாபாரஞ் செய்ய நினைக்கும் வெளியிட்டாளர்கள் நாடுவார்கள்.

இவ்வாறு நாடும்போது, மேற்படியுள்ள சகல தரப்பினருக்கும் சிற்சில எதிர்பார்ப்புகள் உண்டு. தாம் பிரசுரிக்க

வுள்ள கதைகளில் இன்ன இன்ன அம்சம் இருந்தாலே அவை நன்கு விலைபோகும் என்னுமொரு கணிப்பும் இவர்களுக்கு உண்டு. திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் இதே கதைதான்; காமம் எத்தனை அவுன்சு, வன் செயல்கள் எத்தனை அவுன்சு, கொலை, கொள்ளை, மர்மம் எத்தனை அவுன்சு, திருக்காட்டம், திகில், நுமில் நுமில் எத்தனை அவுன்சு என்றெல்லாம் பட்டியல் போட்டுக் கொடுக்காத குறை!

தமது வாடிக்கைக் காரர்களின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கெல்லாம் வளைந்து கொடுத்து இசைந்து போகும் நடையற் குணம் வணிக வெற்றி எழுத்தாளர்களைக் கப்பிப் பிடித்து முடி அகட்படுத்திக் கொள்ளும். அப்புறம் அவர்களுக்கு மீட்சி ஏது?

இவ்வாறு வந்து பீடிக்கும் நடையற் குணத்தினால், வணிக, வெற்றி எழுத்தாளர்கள் தம் ஆளுமையை இழந்து போகிறார்கள். தமக்கெனச் சில குண நலன்களும் பண்புகளும் உடையவர்களாய் இருப்பதற்குப் பதில், இடத்துக்கும் நேரத்துக்குமேற்பத் திரிபடைந்து போகும் பிறழ்ச்சிப் பண்புகளை இவர்கள் பெற்றுவிடுகிறார்கள். அதனால் இவ்வித எழுத்தாளர்களின் ஆளுமை நலிந்தும் சிதறிச் சிலும் பலாகிப் பயனற்று ஒழிந்து போகிறது.

‘யான் ஓர் வாணிகப் பரிசிலன் அல்லேன்’ என்று நிமிர்ந்து சொல்ல முடியாத துணிச்சலற்ற எழுத்தாளனின் கதி இது:

இன்றைய எழுத்தாளர்களுக்கும் துணிச்சல் உண்டு; இல்லை என்று சொல்லவில்லை.

புறநானூற்றில் ஒரு பாட்டு: பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது. அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியைச் சந்திப்பதற்காக அவனிடம் போனார் புலவர். புலவரைச் சந்திப்பதற்கு அதியமானுக்கு வசதி இல்லை. வேறு சோலிகள் போலும்! வந்த புலவரை வேறுங் கையோடு அனுப்பக் கூடாதென்று ஏதோ சில பரிசில்களை ஏவ லாளிடம் கொடுத்து அனுப்பி வைத்தான். மானிகை வாசலி லேயே பரிசில் வந்தது. புலவருக்கோ பொல்லாத கோபம் வந் தது. அவர் பரிசில்களை வாங்கவில்லை. நின்ற நிலையிலேயே ஒரு பாட்டுப் பாடினார். அவருடைய ஆத்திரம் முட்டி மோதிக் கொண்டு வெளிப்பட்டது.

“குன்றும் மலையும் பல பின் ஒழிய
வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென.
நின்ற என் நயந்து அருளி ஈதுகொண்டு
சங்கனம் செல்க தான் என என்னை
யாங்கறிந்தனனோ தாங்கரும் காவலன்?
காணாது ஈத்த இப்பொருட்கு யானோர்
வாணிகப் பரிசிலன் அல்லேன்; பேணித்
தினை அனைத்தாயினும் இனிது. அவர்
துணையளவு அறிந்து நல்கினர் விடினே”

‘எத்தனை எத்தனை குன்றுகள், மலைகள்! அத்தனை மலையையும் கடந்து நான் வந்தேன். பரிசில் பெறும் நோக்கோடு பாட்டும் கையுமாக வந்தேன். வந்த என்னை அன்புடன் உபசரித்தானா அதியமான்? இல்லையே! அப்பாட்டை நயந்தானா? இல்லையே! அதன் பெறுமதியை உணர்ந்தானா? இல்லையே! என் திறனை — என் மதிப்பை — எவ்வாறு அறிந்தான் இவன்? என்னை ஒரு கடன்காரன் என்று கருதினான், காவலன்? கடன்காரன் கையிலே காசைக் கொடுத்து, கடன் தொலைந்தது. ஒழிந்து போ என்று விரட்டி விடுவதுபோல, ஏதோ சில பொருள்களைக் கொடுத்து அனுப்பியிருக்கிறானே! எனக்கு வேண்டாம் இந்தப் பரிசில். இது வாணிகப் பரிசில், இதை ஏற்றுக்கொண்டு நான் திரும்பிப் போவதா? சீ! நான் என்ன ஒரு வாணிகப் பரிசிலனா? என் தகுதியை அறிந்து தரப்படும் பரிசில் திணயளவாயினும் அதுவே உயர்ந்தது. தகுதியை அறியாது வரும் பரிசிலும் பசராட்டும் பெருந்தொகையில் இருந்தாலும் அது வெறும் துருப்பு, இவ்வாறு மனம் வெதும்பிக் குமுறினார் பெருஞ்சித்திரனார்.

தன்மானமும் தன்னம்பிக்கையும் கொண்ட அப்புலவர்தம் உண்மையான தகுதியும் திறமையும் கணிப்பிடப்படவேண்டும் என்று விரும்பினார். அவருக்குக் காசு பெரிதாகத் தோன்றவில்லை; தமது கலையின் கவுரவமே பெரிதாகத் தோன்றியது. பொற்குவியல் பெரிதாகத் தோன்றவில்லை. புலமைக்கு வழங்கப்படும் போற்றுதலே பெரிதாகத் தோன்றியது.

அவ்வாறு தோன்றியபடியால், அவர் அதியமானின் பரிசிலை வேண்டாமென்று விசி எறிந்தார். தம் உணர்வுகளை அஞ்சாமல் எடுத்துரைத்தார். மனத்திறந்து பாடினார்.

‘யானோர் வாணிகப் பரிசிலன் அல்லேன்’ என்று முழங்கினார் அவர்.

— யான் ஒரு பிச்சைக்காரன் அல்லேன்; யான் ஒரு கலைஞன்.

— யான் ஒரு வியாபாரி அல்லேன்; யான் ஒரு புலவன்; எழுத்தாளன்;

— பணவருவாய் மாத்திரம் அன்று என் நோக்கம். அதை விட மேலான ரோக்கங்கள், விழுமிய குறிக்கோள்கள் எனக்கு உண்டு.

இப்படியெல்லாம் கருதும் போக்கினை உடையவர்களே உண்மைக் கலைஞர்கள்; உண்மைப் புலவர்கள்; உண்மை எழுத்தாளர்கள்;

சங்கச் சான்றோரான பெருஞ்சித்திரனாரின் பாட்டு இந்த மேலான உணர்வுகளை உள்ளடக்கியதாகத் திகழ்கிறது. தமிழ் எழுத்தாளர்களின் மரபு எது என்பதை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த, சிறந்த மரபின் வாரிசுகளே இன்றையதமிழ்எழுத்தாளர்கள்; ஆனால் இவர்களின் நிலை என்ன? ‘யான் ஓர் வாணிகப் பரிசிலன் அல்லேன்’ என்று நிமிர்ந்து நின்று சொல்லக்கூடிய நெஞ்சரம் இவர்கள் எத்தனை பேருக்கு உண்டு? பெருஞ்சித்திரனாருக்கும் இவர்களுக்குமிடையே எவ்வளவு தூரம்?

உண்மையைச் சொல்லப் போனால், இவர்களில் மிகப் பலர் வாணிகப் பரிசிலர்களாகத்தான் உள்ளனர். ஆம்; இவர்கள் வாணிகத்துடன் இரண்டறக் கலந்து பின்னிப் பிணைந்து போய்விட்டார்கள்.

ஏன், சில எழுத்தாளர்கள் தமது வாணிகத் திறன் பற்றிப் பெருமை கொள்ளவும் தலைப் படுகிறார்கள். தமது வணிக வெற்றிபற்றிய பிரதரபங்களைச் சொல்லிச் சொல்லி விம்மிதழும் பூரிப்பும் அடைகிறார்கள். பன்னிரண்டு பதிப்புகள் வெளியாகிப் பத்துலட்ச ரூபாய் இலாபந்தந்தி! தமது பரீட்சைப் பாடக் குறிப்புகள் பற்றிப் பெருமையடித்துக் கொள்கிறார்கள். என்னென்ன தந்திரோபாயங்களைக் கையாண்டு எப்படியெப்படியெல்லாம் வெற்றிகரமாக வியாபாரம் நடத்துவது என்று போதனை செய்யவும் கிளம்பி விடுகிறார்கள். வட்டிக் கடை வைத்துப் பணம் பெருக்குவதைவிட வெற்றிகரமாக எழுத்து வியாபாரத்தை அமோகமாக எப்படி நடத்தலாம் என்று ஆராய்ந்து செயற்படும் மனப் போக்குடையவர்களும் இன்று தமிழ் எழுத்துலகிலே தலையெடுத்துள்ளனர்.

லும் தனது உருவிலும் உள்ள டக்கத்திலும் மாறுபாடு அடைந்து வளர்ச்சி பெற்ற வரலாறே நமது நாடக வரலாறாகும்.

இவ் வரலாற்றில் சாதனைகள் செய்தோர் உண்டு. முன்னோடிகள் உண்டு; திரைமறை விலிருந்து பணியாற்றியோர் உண்டு. அறியப்பட்டோர் உண்டு; இதுவரை அறியப்படாதோரும் உண்டு. பொதுவாக இந் நாடகப் பெருமக்களையும் சிறப்பாக 70 க்குப் பிந்திய நமது நாடகத் தாயாரிப்பாளர்களையும் நமது வாசகப் பெருமக்களுக்கு நாம் அறிமுகப்படுத்த எண்ணியுள்ளோம். இது வெறும் அறிமுகமாக மாத்திரமன்றி அவர்களைப் பற்றிய விபரங்களாகவும், நமது

நாடக வளர்ச்சிப் போக்கினை அறிய உதவும் குறிப்புக்களாகவும் அமையும். இவை எழுத்தில் வருவது மிக அவசியம்.

இவர்களைப் பற்றி சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் உரையாடி எழுதும் பொறுப்பினை திரு. சி. மௌனகுரு அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார். ஈழத்துத் தமிழ் நாடக உலகுடன் தொடர்புடையவரும், கலாநிதி க. வித்தியானந்தன் மரபில் நாட்டுக் கூத்தை நவீனப்படுத்தும் துறையில் உழைப்பவருமான மௌனகுரு அடுத்த மல்லிகை இதழில் இருந்து தொடராக நமது புதிய நாடகத் தாயாரிப்பாளர் பற்றியும், நாடக முன்னோடிகள் பற்றியும் எழுதுவார். *

இசையில் லெனின் ஈடுபாடு

ஊன் கலந்து உயிர் கலந்து பாடும் இசையில் லெனின் உருகினார். ஆனால் இது அவரை வெகுவாகக் களைப்படையச் செய்து விடும். வாக்னரின் இசை நாடகங்கள் என்றால் அவருக்கு மிகவும் பிடிக்கும். பொதுவாக, வாக்னரின் இசை நாடகத்தில் முதல் காட்சி முடிந்ததுமே, சுகவினமடைந்த உணர்வோடு அரங்கை விட்டு வெளியேறி விடுவார்.

எந்த இசையையும் நன்கு நினைவில் வைத்திருப்பார். வாய்க் குள்ளேயே மெதுவாக ராகம் போட்டுப் பாடுவார். வயலின், பியானோ வாத்திய இசையைப் பெரிதும் விரும்பினார்.

பாலே நடனத்தை விட இசை நாடகத்தில் அவருக்கு விருப்பம் அதிகம். உள்ளத்தை உருக்கும் உணர்ச்சி மயமான வாத்திய இசையில் மனத்தைப் பறிகொடுப்பார். தொரிய தோரின் தேம் என்றால் அவருக்கு மிகவும் பிடிக்கும். பாரிசில் இருந்தபோது அவர் மகிழ்ச்சியோடு இசைக் கச்சேரிகளைக் கேட்டு ரசித்தார். நாடகங்களையும் அவர் வெகுவாக விரும்பினார். நாடகங்கள் எப்போதும் அவரிடம் பெரும் பிரதிபலிப்பை ஏற்படுத்தி வந்தன.

ஆசிரியர் குறிப்பு

அடுத்த இதழ் — ஆகஸ்ட் மாத இதழ் — 15-வது ஆண்டு மலராக வெளிவர இருக்கின்றது.

அதற்கான சகல ஆயத்த வேலைகளையும் செய்து முடித்து விட்டோம். மலர் கட்டம் கட்டமாகத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றது.

நமது ஆண்டு மலர்களில் பலதைப் பார்த்துப் படித்திருப்பீர்கள். அந்த மலர்களுக்கு எந்த வகையிலும் சோடை போகாமல் இந்தப் 15-வது மலர் கவர்ச்சியிலும் உள்ளடக்கத்திலும் வெகு சிறப்பாக அமையும் என்பதை இப்போதே உறுதி கூறுகின்றோம்.

இந்தப் 15-வது மலர் இன்னும் சிறப்பாக அமைய சகல இலக்கிய நெஞ்சங்களின் உற்சாகம் மிக்க உதவியை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

ஈழத்தின் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்கள் எனக் கணிக்கப்படுகின்ற அனைவரும் தத்தமது கோணங்களில் நின்று ஆக்கங்களை ஆக்குகின்றனர். புதுமையான நோக்கில் பல சிருஷ்டிகள் உதயமாகின்றன.

தேசத்தின் நானு பகுதிகளிலிருந்தும் சந்தாக்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. புதிய புதிய பிரதேசங்களுக்குள் உட்சென்று மல்லிகை தனது ஸ்தானத்தை ஸ்திரப்படுத்தி வருகின்றது.

இப்படி ஒரு சஞ்சிகை 15 ஆண்டுகளாக வெளி வருகின்ற தென்று இன்னமும் பலருக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. காரணம் அப்படியான இலக்கிய ரஸனை மிக்கவர்களை இச் சஞ்சிகை சென்ற டையவில்லை. வரும் ஆண்டுகளில் இந்த நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டும். தரமான இலக்கிய ரஸிகர்கள் தேசத்தின் எந்த மூலை முடுக்குகளில் இருந்தாலும் அவர்களை மல்லிகை சென்றடைய வேண்டும் என ஆசிக்கின்றோம். உண்மையான மல்லிகை அன்பர்கள் சற்றுச் சிரமப்பட்டாலும் இந்தச் சஞ்சிகை பற்றி அவர்களுக்கு அறியத் தரவேண்டும் எனவும் மனதார விரும்புகின்றோம்.

கடதாசித் தட்டுப்பாடு, ஆர்ட்பேப்பர் விலையோற்றம் ஆகிய நெருக்கடிகளால் குறிப்பிடத்தக்க பிரதிகள்தான் வெளியிடப்படுகின்றன. எனவே ரஸிகர்கள் அசட்டையாக இருந்து விடாமல் முன் கூட்டியே தமது மலரை உறுதிப்படுத்தி வைப்பது நல்லது எனவும் ஆலோசனை கூறுகின்றோம்.

மல்லிகை சம்பந்தமாக உங்களது மனதிற்குப் பட்ட குறை நிறைகளை எழுதுங்கள். அது மல்லிகையின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்குப் பேருதவியாக இருக்கும். உங்களுக்காக மணிக் கணக்காகப் பேரூ பிடிக்கும் எமக்கு ஒரு சில நிமிஷங்கள் பேரூ பிடித்து எழுத முடியாதா, உங்களால்?

அடுத்து மலருடன் சந்திப்போம்

MO 20 429

சிஞ்ஞர்கஞ்ச்கான

சிங்கப்பூர்
நெடிமேட்
உடைகளை

7684

தெரிவு செய்வதற்குச் சிறந்த இடம்

லிங்கம்ஸ்
சீஸ்க் ஹவுஸ்

18, நவீன சந்தை,
மின்சாரநிகைய வீதி,
யர்ப்பாணம்.

[illegible]